

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM

SỐ 27 - THÁNG 6, 2026

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ở! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGÀ

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Vẫn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

TẬP THƠ VĂN HỌC CỎ THƠM

SỐ 27 - THÁNG 6, 2026

4-7. TƯỞNG NIỆM Anh Hoa/ Hoa Văn (Ngô Văn Hòa)

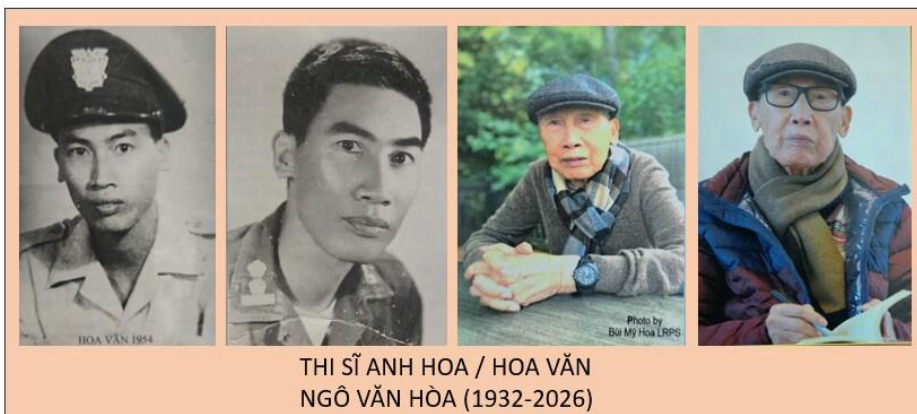
8. Nguyễn Phan Ngọc An
9. Ý Anh (Đỗ Tràng Mỹ Hạnh)
- 10-12. Trần Quốc Bảo – Virginia USA
13. Trần Đại Bản
14. Đỗ Bình - France
- 15-16. Mùi Quý Bồng
17. Nguyễn Vô Cùng
18. Lý Thy Dân
- 19-20. Nguyễn Thị Ngọc Dung
- 21-22. Ý Nhi (Nguyễn Thị Dung)
- 23-24. Nguyễn Thị Thanh Dương
- 25-26. Trường Đình - United Kingdom
27. Mạc Phương Đình
28. Ngô Văn Giai
29. Đỗ Thị Minh Giang
- 30-31. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
32. Quang Hà/Hoàng Hy
33. Lý Hiểu
- 34-35. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa
36. Phương Hoa
37. Lê Mỹ Hoàn
38. Vũ Hối
39. Thái Hưng (Phạm Gia Hưng)
40. Hoàng Hy / Quang Hà
41. Phan Khâm
42. Hoàng Song Liêm
- 43-44. Như Liên

45. Nguyễn Phú Long
46. Tuệ Nga
- 47-48. Cao Nguyên
49. Đăng Nguyên
50. Y Nguyên/Phạm Bá
- 51-52. Cao Mỹ Nhân
53. Donry Nguyễn
54. Kim Oanh - Úc Châu
55. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
- 56-57. Nhất Phương
- 58-59. Thanh Thanh/Yên Sơn
60. Thủy Lâm Synh
61. Nguyễn Mây Thu - France
62. Minh Thúy Thành Nội
- 63-64. Y Thy (Võ Phú)
65. Thy Lệ Trang
- 66-67. Tạ Quang Tuấn

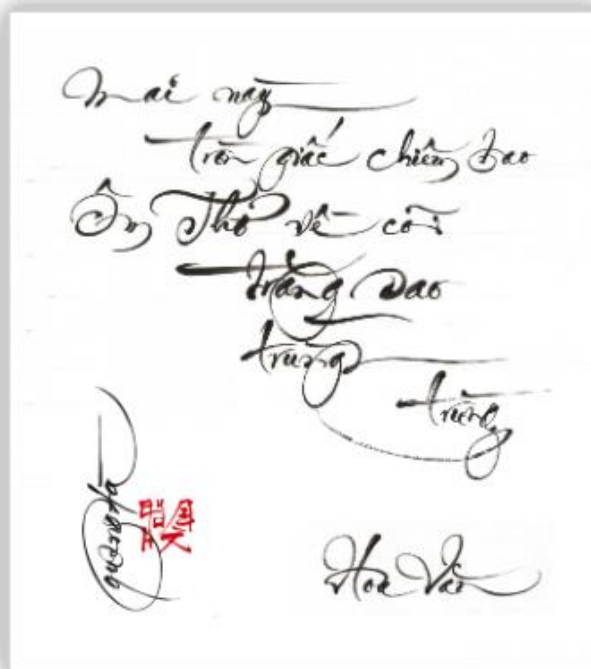
TƯỞNG NIỆM THI SĨ ANH HOA/HOA VĂN – NGÔ VĂN HÒA (1932-2026)

(mệnh chung ngày 11 tháng 6, 2026 tại Richmond, Virginia USA)

CHI TIẾT Ở WEBSITE CỎ THƠM:

<https://cothommagazine.com/wp/tuong-niem-thi-si-hoa-van-ngo-van-hoa-1932-2026/>

Thơ: **Hoa Văn** / Thư pháp: **Quang Hà**

TÔI YÊU LỤC BÁT

Tôi yêu Lục Bát vô cùng
Com vay nước mượn vẫn mong tìm về
Cội nguồn lòng vẫn say mê
Như đôi bạn vẹn câu thề xưa sau
Với em câu Sáu mở đầu
Và tôi câu Tám cùng nhau một nhà
Ví dầu sẽ bấy chia ba
Thì câu Lục bát vẫn là một đôi
Giữ tình giữ nghĩa trọn đời
Không sao quên được nụ cười vân vi
Lời ru của Mẹ thăm thì
Câu ca dao cũ bỏ đi sao đành
Tôi yêu Lục bát chân tình
Trăm ngàn năm vẫn sáng danh sáng đời
Cầm như em bị bỏ rơi
Vẫn tôi Lục bát một đời duyên thơ.

Hoa Văn

TẠ ƠN ĐỜI

Tạ ơn xin tạ ơn đời
Đã cho ta những nụ cười thâm ân
Tạ ơn những lúc nhọc nhằn
Áo manh phía trước chiếu nằm phía sau

Tạ ơn những lúc bế dâu
Thâm thù bỏ lại giữ màu vị tha
Tạ ơn tình có hôm qua
Hôm nay còn lại hương hoa cuối ngày

Tạ ơn khi tỉnh lúc say
Khi vui nỗi nhớ lúc đầy nỗi đau
Tạ ơn tình đã vì nhau
Thì xin giữ lại mai sau ngậm ngùi
Tạ ơn xin tạ ơn đời.

Hoa Văn

TẠ ƠN ĐỜI – Phổ nhạc: **Nguyễn Thiện Lý** – Hợp
ca: **Nhóm Cadillac**

<https://www.youtube.com/watch?v=qqCsVlPlcJI>

2 BÀI THƠ SAU ĐÂY THI SĨ HOA VĂN VIẾT TRONG LỜI
TỰA, TẬP THƠ CUỐI CÙNG “NGÀY THÁNG MÂY BAY”
SẼ XUẤT BẢN NĂM 2026:

Gió đã nghiêng chiều thôi muốn thôi
Bay về đâu đó để rồi không
Xóm xưa làng cũ quê tôi đó
Phú Thọ quê tôi một cội lòng
Tôi bỏ quê ngày vừa biết gọi
Đi tìm chút mộng trong mưa bay
Cuộc đời dài ngắn chân còn bước
Con chữ câu thơ vẫn đủ đầy
Đường mấy xa xôi tình vẫn nặng
Tắm lòng tôi vẫn tắm lòng quê
Áo manh thuở mới ngày vào tuổi
Phú Thọ tôi ơi đường khó về
Tình của trăm năm tình bước muộn
Đường đời khó bước vẫn còn đi
Quê hương tôi đó dòng Thanh Thủy
Phú Thọ ngàn năm vẫn muốn về.

Hoa Văn

Tuổi đến hôm nay cạn kiệt rồi
Vẫn còn thơ phú vẫn mơ thôi
Bước đi giờ đã như thôi bước
Lòng vẫn giữ lòng trong bước vui
Còn vẫn miệt mài còn với thơ
Chút duyên còn nặng chút duyên xưa
Muốn buông bỏ chẳng sao buông được
Nên vẫn cứ đi cho tới bờ
Đời vẫn gió mưa mưa gió thôi
Không gì cho hết được niềm vui
Nên thơ còn viết chân còn bước
Chiều đã ngã nghiêng khó bước rồi
Tôi đợi ngày mai đến bước cùng
Giữ lời thơ mãi mãi dòng trong
Tâm tư viết một vài trang nhỏ
Gửi bạn bè tôi ngày tháng Đông.

Hoa Văn

NGƯỜI VỢ TUYỆT VỜI

Viết cho vợ hiền **NGUYỄN THỊ NHUNG**
và các con tôi nhân ngày Lễ Mẹ 8/5/2016

Vợ tôi đáng được tôi phong thánh
Thánh của con tôi, thánh của tôi
Mười mấy năm dài bao khổ nhục
Nuôi con khôn lớn được nên người

Vợ tôi đáng được tôi phong thánh
Thánh của tình yêu thánh thủy chung
Cái đẹp tuyệt vời ngôi vị đó
Mẹ hiền vợ đảm quý vô cùng

Vợ tôi đáng được tôi phong thánh
Trong lúc tôi đang chốn ngục tù
Nuôi nổi bầy con bao vất vả
Nợ tình này trả chỉ trong mơ

Vợ tôi đáng được tôi phong thánh
Nàng có trong tâm đủ nghĩa tình
Tình trước tình sau luôn trọn vẹn
Giữa đời cuộc sống dẫu mong manh

Tôi phong vị thánh cho em rồi
Thánh của lòng tôi mãi mãi thôi
Ở chốn nghìn thu em có biết
Vợ hiền! thương quá vợ hiền ơi!

Hoa Văn

GỬI CÁC CON TÔI

Các con nuôi Bố Bố làm thơ
Từ độ Mẹ đi biệt đến giờ
Những lúc đêm về lòng khắc khoải
Tình sầu nên Bố lại làm thơ

Cám ơn con nhé các con ngoan
Chăm sóc cho Cha lúc tuổi vàng
Cha hiểu đời này là cõi tạm
Cũng buồn những lúc gió Đông sang

Lời đẹp con hiền đã tặng Cha
Bạc tiền hay cuộc sống sa hoa
Cũng không có được nguồn vui lớn
Chỉ có tình thương cùng tiếng ca

Rồi một ngày kia đông bão qua
Lá vàng về cội cuộc đời Cha
Biệt ly cũng giống như ngày Mẹ
Xa xót lòng con mắt lệ nhòa

Đời người là thế con đừng buồn
Sống có nghĩa tình quý trọng hơn
Mười tập thơ hồng Cha để lại
Các con hãy nghĩ Mẹ Cha còn

Lời Cha cũng chỉ bấy nhiêu thôi
Hãy giữ sáng trong trọn cuộc đời
Ân nghĩa đáp đền con phải nhớ
Làm người nhân hậu thanh thoi vui.

Hoa Văn

CÒN MÃI TIẾNG THƠ

(Hình chụp con đường Hoa Văn đi bộ
mỗi ngày ở Richmond, Virginia)

*Đường chẳng còn bao tuổi đã cùng
Chỉ còn lại một chút duyên trong
Ngày mai trên lối đường thơ ấy
Vẫn với tên thơ vẫn bước cùng.*

*Tuổi đã đầu non tuổi ủa vàng
Thơ còn mong ước vẫn thêm trang
Tôi còn bước một cùng nhân thế
Sau trước tình thơ vẫn về vang.*

*Tình đã xa đường cũng quá xa
Mà nay tuổi đã quá chiều tà
Bước chân chiều cũng thôi thêm bước
Có ước ao nhiều chỉ tiếng ca.*

*Đi mãi cũng mòn chân bước mỗi
Đường chiều nắng cũng chẳng còn cho
Duyên thơ đưa đẩy nên còn bước
Vẫn giữ cao sang một lối về.*

Hoa Văn (Mar. 14, 2026)

CHIỀU KHÔNG CÒN NẮNG

*Tôi bước theo đời cho bước thêm
Đường về như đã nắng chiều nghiêng
Gió mưa năm tháng đầy trên lối
Cũng chẳng có gì chuyện tuổi tên.*

*Còn chút thơ duyên là đẹp đời
Xanh vàng tím đỏ cũng niềm vui
Thơ tôi cũng giống lòng tôi vậy
Vẫn sáng trắng về vẫn sáng soi.*

*Tôi bước đi theo chút duyên thơ
Đã tròn một kiếp như trong mơ
Còn gì cũng một đường thơ phú
Là đẹp cuộc đời trong nắng mưa.*

*Làm người đếm chữ tuyệt vời thôi
Trăng đã tàn rồi vẫn sáng soi
Đời đẹp gì hơn tình chữ nghĩa
Bao năm cũng đủ ngày vui rồi.*

Hoa Văn (Apr. 05, 2026)

HÃY CHỜ ĐỢI MỘT NGÀY

Em đau xót bởi mùa xuân chưa trọn
Lỡ cuộc tình tan cả giấc mơ hoa
Vùi xuân xanh trong ảo ảnh ngọc ngà
Men rượu đắng pha vào hương kỷ niệm...

Anh đã đến bằng tình yêu ngọt lịm
Ru hồn em vào cõi mộng liêu trai
Giấc Nam Kha thao thức giữa đêm dài
Yêu một kiếp cho thêm sâu vạn cổ!

Em vẫn hiểu bến tình và bể khổ
Nửa cuộc đời sương gió nặng bờ vai
Thân lưu vong mòn mỏi những tháng ngày
Thương quê mẹ dầm chan mưa nắng phủ...

Thương quê cha cả một đời ấp ủ
Mong đàn con đất Việt rạng danh thơm
Sang quê người cái khó bó cái khôn
Lầm lũi mãi vì miếng cơm manh áo...

Người em yêu cũng một đời tàn tảo
Đổ mồ hôi chan lấy bát cơm đầy
Đem chân tình nói rộng những vòng tay
Dâng trọn vẹn óc tim cho lý tưởng

Người em yêu quyết cùng em một hướng
Xây dựng tương lai hạnh phúc lâu dài
Dấu cuối đời tình vẫn chẳng nhạt phai
Yêu nồng thắm như ngày xanh tuổi trẻ

Nắm tay em anh ngọt ngào nói khẽ
Tình yêu ta do đồng điệu xây thành
Em là bao ước vọng của riêng anh
Chung nhịp bước trên con đường hoa nở...

Em là nắng là mưa hay là gió
Của tình cầu dâng đến để anh thương
Xoa dịu trong anh bao nỗi chán chường
Em là cả thiên đường anh mong đợi

Hãy hy vọng ngày quê hương quật khởi
Hoa nở bên sân mừng đón ta về
Cuối cuộc đời an hưởng với làng quê
Với biển cả bao la tình dân tộc...

Mơ ước đó... đôi ta sẽ được
Hồi quê hương hãy chờ đợi một ngày...

nguyễn phan ngọc an
2026

Phượng

Mùa hè ra biển chơi, tôi hay đi vòng qua con đường nhỏ yên ả, con đường có cây phượng, để ngắm hoa nở đỏ thắm rực rỡ nổi bật lên bầu trời xanh rất đẹp. Tôi không nhớ tên đường, nên hay gọi là “đường có cây phượng gần biển!” Nhưng năm nay thì thôi, không có một hoa, cây khô đura cành héo hắt, chỉ có những chùm lá rải rác điểm màu xanh cho cây. Phượng mùa hè vắng màu, nhìn buồn.

Florida là xứ nóng nên đợt lạnh khắc nghiệt bất thường kéo dài vài ngày đầu tháng hai đã ảnh hưởng nhiều đến cây cối. Ở Vero Beach nơi tôi ở, mùa hè này phượng bị lạnh khô nên không ra hoa được. Những cây phượng nhỏ thì chết luôn như cây phượng sau nhà tôi và các nhà khác trong xóm. Mới năm nào khi mới dọn về, hăm hồ mua cây phượng con về trồng, thế mà bây giờ phải hì hục đào lên bỏ đi. Cô em hàng xóm cũng thích hoa phượng như tôi: “*Năm ni mình không được*

thấy phượng nở chi hết, buồn chi hè!” Hai chị em chụm đầu mở phone xem lại hình cũ chụp với hoa phượng cho đỡ buồn... Riêng tôi thì lại nhớ nỗi buồn hoa phượng của mình vô cùng.

Nỗi buồn hoa phượng của thời áo trắng Sài Gòn xưa khi mùa hè chính thức trở về. Nhớ ngày hết khóa, nhật cánh phượng ở sân trường tặng nhau rồi cùng đạp xe vòng quanh phố trước khi chia tay bạn bè trường lớp... Chàng H. bỗng cất tiếng hát rống lên một câu của bài *Nỗi Buồn Hoa Phượng* của Thanh Sơn... *Giã biệt bạn lòng ơi! Thôi nay xa cách rồi...* Cả đám phá lên cười quên cả nỗi buồn hoa phượng!

*Sài gòn phố hạ lụa mềm
Phượng rơi đầu áo lãng quên gọi về
Lá xanh cành đợi bên lề
Che em chút nắng bốn bề gió bay.*

*Ngày thơm ửng thắm áo gầy
Dáng nghiêng nghiêng thả tóc mây em cười
Thương em gió bỗng cháy lười
Quanh em vờn áo quên người về mơ.*

Ý Anh

Vero Beach, June 10, 2026

Tiến Biệt Hoa Văn

Vẫn hồn trung liệt sao băng!
Trái tim cho Nước, tấm lòng cho Thơ.

Rời Quê Mẹ, diện HO,
Thuyền thơ lưu lạc, tới bờ Richmond.
Phú Long, Quốc Bảo, Hoa Văn,
Bút thơ gốc lính, kết thành **Tam Đa**.

Phú Long khuất bỏ đã xa,
Hoa Văn nay, tách thuyền qua bến rồi!
Richmond còn lại mình tôi.
Trang thư nhòa lệ, bồi hồi tiếc thương!

Rượu bầu, kể đã mất hương,
Túi thơ, kể cũng vẫn chương vô tình!
Bên khay trà, chỉ riêng mình,
Tôi ngồi đọc ẩm, một bình... ba ly...

Hoa Văn ôi!... bạn cố tri,
Ly này tiễn bạn, an quy non bồng!
Ly này... nhớ Nguyễn Phú Long,
Ngàn thu an giấc, ngoài vòng trần ai!

Thôi thì... số mệnh an bài...
Ly này thành kính... dâng hai bạn hiền!
Tôi lau nước mắt ưu phiền,
Hẹn nhau tái ngộ nơi miền thiên thai!

Trần Quốc Bảo
Richmond, Virginia

Thôi rồi!... lão hữu Hoa Văn! (*)
Gặp nhau mới đó, đã thành cố nhân!
Thế là trọn cuộc phù vân,
Tình thơ để lại, tuyệt luân cho đời!

Hoa Văn tri kỷ, bạn ơi...
Làm sao quên được, những lời tâm tư,
Nhắc về chiến cuộc xa xưa,
Vùng Hai Chiến Thuật, tình cờ gặp nhau,

Túi thơ, bầu rượu... thật ngẫu!
Cũng M-16 địa đầu Pleiku!
Rời ta hội hữu qua thơ,
Tri âm tri kỷ, tới giờ quý thay!

Giang sơn gặp hội chẳng may,
Hoa Văn hứng chịu, tù đầy bao năm!

Nhạc: **Yên Sơn** (dùng AI) – Thơ: **Trần Quốc Bảo**
<https://youtu.be/x5u6oGQY1gM>

Nhạc: **Phương Hoa** (dùng AI) – Thơ: **Trần Quốc Bảo**
<https://www.youtube.com/watch?v=f3uZBwXxF8o>

Thơ Ứng Khẩu

Ba bạn già trà đàm tại nhà Trần Quốc Bảo sáng ngày 24/11/2016

Nguyễn Phú Long, Hoa Văn-Ngô Văn Hòa,
Trần Quốc Bảo

Nguyễn Phú Long xuất khẩu đọc thơ
Chung trà ngát ngát

Muối:

Làm người chẳng lẽ sống hoài
Được bao lâu nữa miệt mài mà chi!

Nói:

Những tháng năm về trước
Nợ tang bồng còn lo ngược tính xuôi
Bây giờ đến lúc thành thời
Cứ tiêu khiển rong chơi cho thoải mái...
Chữ nghĩa là tâm tình hiện tại
Văn chương để ký thác xưa sau.
Hò hẹn bạn bè ríu rít bên nhau
Mừng rỡ hàn huyên lâu mau rất quý!
Nàng Thơ đó! Nào đồng thanh tương khí
Hoa Xuân đây, mời kẻ sĩ nâng niu
Chung trà ngát ngát... ly rượu hiu hiu...
Lạc thú bày ra dập dìu vui xiết kể!
Người ta thế thì mình cũng thế
Quảng gánh buồn lo, cho nó khỏe... ai ơi!
Trăm năm gần đất xa trời.

Nguyễn Phú Long

Thơ với trà (Hoa Văn đọc tiếp)

Sáng nay Thơ với chung trà
Tình Quan San với Tình Già vui thay
Không rượu mà hồn ngát ngây
Tuyệt vời “Thiên Hạnh”, phút giây trà đàm!

Còn Lại Là Thơ (Trần Quốc Bảo đọc tiếp)

“Ai người say mộng vinh hoa
Chúng mình đàm bạc chén trà tinh sương
Chuyện đời đen trắng vô thường
Ta say thi phú văn chương hữu tình
Một mai tàn cuộc nhân sinh
Chút gì còn lại của mình là Thơ.”

Tình Mãi Quan San

*(Trước khi mãn cuộc Trà Đàm,
Hoa Văn mơ màng đọc “Thơ Cho Nàng”)*

Hương trà thơm, nhớ nàng thơ
Vị hơi vẫn thở vì mơ vẫn còn
Tình em nay đã trắng tròn
Mà riêng tư vẫn nỗi buồn xưa
Vẫn còn sáng nắng chiều mưa
Vẫn câu lục bát đong đưa nhân tình
Quần quanh hai chữ nhân sinh
Bến trầm tư vẫn vô tình hoang vu
Thôi thì dâu bể sương mù
Bâng khuâng mặt đất đã từ mưa sa
Từ khi cỏ sót bóng tà
Gió hiu hắt thổi nhạt nhòa mắt vui
Từ em bỏ lại ngậm ngùi
Tôi đưa tay nhốt gió trôi về ngàn
Chút tình thơ vẫn quan san
Trong hư vô có vô vàn xa xăm.

Hoa Văn

Bài Học Khai Tâm

Ngày xưa tôi học Trường Làng
Ghế bàn trong lớp, hai hàng song song
Con trai tóc ngắn, ngồi trong
Con gái tóc bím, mỗi cong, ngồi ngoài

Cô giáo trẻ, nhưng rất oai
Lời Cô giảng dạy, nhớ hoài khó quên
Một hôm Cô gọi, đứng lên
Tý, Đào, hai đứa, hai bên cạnh bàn

Cô viết một số xuống sàn
Hỏi Đào? ... trò ấy hân hoan trả lời
Thưa Cô, “số sáu” (6) Cô ơi!
Cô giáo mỉm cười, hỏi Tý: - Số chi?

Tý thưa “số chín” (9) đúng y!
Thế là cả lớp thâm thì xôn xao
Trò trai, trò gái, cãi nhau
Số 6, số 9, bên nào đúng sai?

Bấy giờ, Cô giáo giảng bài
Hai em đều đúng, chẳng sai chút nào
Bởi vì đứng đối diện nhau
Khác chiều quan sát, khác câu trả lời

Phải: 6, Trái: 9. Đúng rồi!
Mình đúng, chớ tưởng là người ta sai
Phải nên rộng lượng khoan thai
Chấp nhận quan điểm, những ai khác mình

Sở dĩ tan nát gia đình
Đến như thế giới chiến chinh kinh hoàng
Cũng vì cái bịnh chủ quan
Mình luôn luôn đúng, người hoàn toàn sai!

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Viết này lịch sử sống ngời
Ông Cha giữ vững muôn đời núi sông
Cháu con chung sức một lòng
Quốc gia hưng phục
quê hương rạng ngời

Quang Hà

Trần Đại Bản

Mưa rơi hạt lệ đầy vơi
Ca đau kỷ niệm một trời phôi phôi
Mưa rơi kỷ ức cơn vơi
Ca lời không biết

Quang Hà

Người thương
đâu đó

Trần Đại Bản

Thơ: **Trần Đại Bản** - Thư pháp: **Quang Hà**

(Thi tập: Quê Hương Tình Yêu & Kỷ Niệm)

PHƯỢNG VỸ

Ngày tháng hạ ta buồn như ngõ vắng,
Phố chiều mưa đời bỗng thấy hư không.
Đường trơn ướt bong bóng trôi thẳm lặng,
Lối em về là màu nắng mây hồng.
Cành phượng đỏ trước nhà em rực rỡ,
Sao hồn ta bỗng cảm giác đơn côi!
Em không đến có lẽ nào dang dở,
Hay tình nồng là gió thoảng trên đời?
Chiều trên phố con mưa rào se lạnh,
Những giọt buồn gợi kỷ niệm mù khơi,
Nhìn bong bóng như tình em vỡ cánh
Để hồn ta ôm ảo mộng xa vời!
Ngày tháng cũ con đường xưa mất dấu,
Em về đâu tình vương mãi thiết tha.
Trời viễn xứ mây cuối trời tháng sáu,
Tường áo em bay trong nắng quê nhà!

Đỗ Bình

ĐƯỜNG XƯA

Trời viễn xứ phố đông, đời hối hả
Người về đâu chẳng để lại dấu chân!
Mùa giá buốt hàng cây phong lặng lẽ
Lá vàng rơi sương mờ nhạt bóng chiều.
Mưa tí tách như giọt sầu kể lể,
Con đường xưa thoáng gợi những đêm chiều.
Thuở cắp sách em hồn nhiên mắt ngọc
Vẫn ngang nhà màu áo trắng thơ ngây
Những buổi sớm nắng mai hồng mái tóc
Những chiều mưa làm ướt áo vai gầy.
Kỷ niệm đẹp dần phai theo nắng hạ
Rồi lịm quên trong giấc mộng chiều xuân.
Đã xa lắm dáng xưa mùa phượng thắm
Khung trời xanh tà áo trắng bay bay.
Đời biến ảo em mù khơi vụn dậm
Nỗi buồn quê vụn nước vẫn vơi đầy!

Đỗ Bình

CUỘC SỐNG Ý NGHĨA

Dù sẵn sàng hay còn chưa chuẩn bị
Một ngày kia bạn cũng sẽ ra đi.
Cái thế giới bạn vẫn sống thường khi
Sẽ biến mất, không còn gì tồn tại.
Sẽ không còn ánh mặt trời sáng chói.
Cũng không còn một ngày mới, bình minh.
Và không còn những ấm áp mùa xuân.
Không còn cả những bạc tiền, danh vọng.
Quyền lực mấy cũng chỉ là trống rỗng.
Chẳng có gì còn quan trọng nữa đâu!
Có chẳng là những tích tụ từ lâu
Của những phong cách thanh cao, hành xử
Mà bạn đã suốt cuộc đời chia sẻ
Với tha nhân hay thân hữu quanh mình.
Có chẳng là những đóng góp chân thành,
Những kiến thức, những gì mình đã học
Cho mọi người bạn sẵn sàng truyền đạt.
Những gì bạn đã kiếm được trong đời,
Những thứ bạn gom góp khắp muôn nơi,
Đều vô nghĩa khi bạn rời dương thế.
Cái cho đi mới thật là đáng kể.
Quan trọng lắm những cử chỉ, hành vi,
Thái độ trong cuộc đời bạn đã ghi,

Đã khắc dấu trong tâm tư người khác.
Một nụ cười, hay một lời khuyến khích
Lúc khó khăn, hay trong lúc hoang mang,
Lúc lo âu, hay phiền muộn, chán chường,
An ủi họ, làm yên lòng, ấm dạ.
Một nắm tay, một đỡ nâng khi ngã,
Cũng có thể thành vô giá không ngờ
Trong cõi lòng bè bạn, cả thân, sơ.
Đừng thắc mắc đến bao giờ bạn được
Mọi người chung quanh bạn còn nhớ, tiếc.
Hãy quan tâm đến sự việc người ta
Nhớ tiếc gì về bạn những năm qua.
Quen biết nhiều chẳng phải là quan trọng,
Trong suốt cả chiều dài cuộc sống,
Ý nghĩa hơn, với số lượng những người
Khi bạn mất lòng họ sẽ buồn ngủi.
Vậy bạn ơi, trong cuộc đời đang sống
Hãy nhìn quanh, với tâm hồn trong sáng,
Lòng yêu thương, ươm đầy những cảm
thông.
Sự hiểu biết ấy sẽ đem ánh hồng
Rất diệu kỳ trải đều trong cuộc sống!

CHĂM TÁ NHÂN (MÙI QUÝ BÔNG)

(phóng tác)

Tranh: **Mùi Quý Bồng**

GỜI CHỊ PHƯƠNG XA

*Góc phố hoang vu chiều quán trọ
Nhìn quanh mây vẫn kín ngang trời
Phải chăng cảm cảnh người cô lữ
Nên hạt mưa sầu trút chẳng rơi*

*Bài thơ chị viết trứu hồn em
Đâu giữa trần ai bóng dáng tiên
Có lúc nương vắn theo lối mộng
Mà quên nhân thế lạnh màn đêm*

*Lề thơ cứ ngỡ bút đơm hoa
Sao nhận giăng đầy với bóng ta?
Say khướt có lần châm lửa đốt
Thơ tan thành khói nẻo giang hà*

*Nhặt mảnh hồn say đem tặng chị
Tình thơ còn vẹn chút nào phai người
Chiều buông bóng ngả ngày hiu hắt
Xin giữ bên trời vạt nắng phai.*

nguyễn vô cùng

ĐỘC ẨM - TỰ THÂN

Em sẽ về theo gió đông đưa
Cánh hoa vô ngã cũng vừa hiện thân
Long lanh sương ngủ trên cành
Em ơi! Ta vẫn trầm luân cuộc đời.

*

Trầm luân ta vẫn một đời
Chân theo chân, đuổi mặt trời cuối non.
Bên đời vó ngựa hoàng hôn
Sông xưa kiếm gầy, ta chôn lời thề.

*

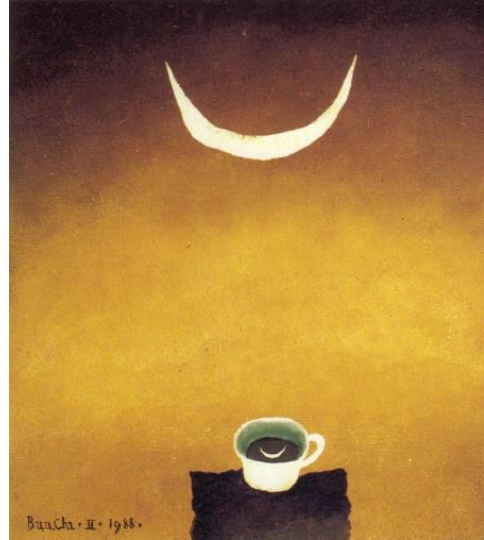
Sông xưa kiếm gầy lời thề
Đeo bình rượu cạn ta về bên Em.
Tịch tình tang “Xự xàng xê”.
Theo em ta nhập cơn mê khôn cùng!

*

Không cùng rót rượu đầy chung,
Hồ trường gổ nhịp tơ chùng phím tan.
Chiều trường giang, vọng quan san
Mờ sương... Anh nguyệt... khúc đàn Tiệm Ly

*

Tiệm Ly, ánh nguyệt cung đàn...
Bình sinh mấy cõi đầy tràn mắt Em?

LÝ THY DÂN

(Tưởng nhớ 1 năm ngày mất 21/6/2026)

(Trích: Thi tập VỤN VẬT ĐỜI THƯỜNG)

NGƯỜI TÌNH

Người tình non bé xinh
Thơ ngây bồ câu trắng
Mây trôi khung trời xanh
Đồng lúa quê thanh bình
Cây gạo già đu bông
Tuổi thơm hoa bưởi chanh.

Người tình xưa đuổi theo
Vàng trắng tròn hay khuyết
Đồng hành trời mây khuya
Gối đầu bên song thưa
Vàng trắng mờ hay tỏ
Chung giây phút mộng mơ.

Người tình đẹp hiền ngang
Đáng anh hùng chiến sĩ
Vì tổ quốc liều thân
Bạc quân tử hiền nhân
Về vang trang sử Việt
Ngàn đời còn lưu danh.

Người tình buồn tuyệt vời
Hoàng hôn hồng tím ngắt
Nắng quái thai thóp rơi
Phương trời xa ngậm ngùi
Vật vờ chiếc lá rụng
Lặng thầm bước đơn côi.

Người tình thắm ngắt ngây
Hoa thơm vườn tươi mát
Gom góp đầy giỏ mây
Bình pha lê cấm bầy
Niềm yêu thương để tặng
Môi mềm nụ hôn say

Người tình thơ vẩn vương
Cuối đời lung linh muộn
Xuân qua hè phượng hồng
Thu đi tuyết trắng đông
Thời gian chưa phai nhạt
Nỗi quê hương nào nung.

Người tình lớn muôn đời
Hồng Hà, Bạch Đằng Giang
Lưu chuyện xưa tích cũ
Cửu Long rộng cõi bờ
Câu hò vọng mệnh mang
Ai đi không trở lại?

Người tình chung viễn phương
Trùng dương xa bát ngát
Sóng tràn dâng tâm hồn
Niềm đau xót lưu vong
Kiếp hải âu mỗi cánh
Mịt mờ cuối trời đông.

Người tình già hiền linh
Đá vàng xây đỉnh núi
Trơ gan đứng đầu ghềnh
Ngàn năm vẫn trung thành
Chờ mưa rơi tuyết đổ
Tái tạo kiếp trường sinh.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

*(Tập thơ “Nỗi Nhớ Niềm Thương”
Cỏ Thơm Online)*

Sunset in Jamaica 10 /1999 -Tony Senser

Xướng

TUỔI CHÍN MƯƠI TỰ BẠCH

Thăm thoát trăm năm tựa giấc nồng
Chín mươi thu tận cũng hoàn không!
Ưu thời mẫn thế công nào có!
Đáp nghĩa đền ơn nợ chất chồng!
Kết bạn tâm giao lòng sưởi ấm,
Tầm sư học đạo trí khai thông.
Cháu con hòa hiếu vui gia cảnh
Mim miệng tươi cười với gió đông.

TRƯƠNG ANH THỤY

Họa

SINH NHẬT CHÍN MƯƠI

Sinh nhật chín mươi nắng hạ nồng
Hàng cây thoảng gió mát thanh không
Con thương chúc tụng niên đời chất
Cháu quý tung hô công đức chồng
Thi phú thanh tao thể thái cảm
Văn chương phong phú nhân tình thông
Thu sang không ngại lá hoa rụng
Nhi nữ sỡ chi sương tuyết Đông.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

(Họa mừng Nữ sĩ Trương Anh Thụy)

Họa

KÍNH MỪNG THƯỢNG THỌ 90

Cuộc sống chua cay lẫn mặn nồng
Qua thời dâu bể có rồi không
Chín mươi sum họp đàn con cháu
Bính Ngọ nhớ thương cảnh vợ chồng
Thọ Lộc mọi điều đều tốt đẹp
Hồng Ân tất cả được hanh thông
Văn chương thi tứ niềm vui sống
Sáng đón nắng hồng cánh cửa đông.

PHAN KHÂM

Tháng 6/2026 Bính Ngọ

NGƯỜI CHIẾN SĨ

*Những người chiến sĩ của chúng tôi
Bằng rừng vượt núi khắp nơi nơi
Bảo vệ tự do và dân chủ
Miền Nam tươi sáng ngập khắp trời*

*Bây giờ các anh ở nơi đâu?
Sau ngày đất nước trải thương đau
Chiến sĩ anh hùng thành bại tướng
Ngàn năm sử sách chép nổi sầu*

*Trại tù cải tạo thành nơi ở
Tắm thân tàn tạ chốn rừng sâu
Cheo leo vách đá vài nắm mộ
Hiu hút gió đưa lá lao xao*

*Hay đang vất vưởng nơi góc phố
Lê tẩm thân tàn trên nạng gỗ
Vẫn ngẩng cao đầu nhìn theo gió
Cờ vàng đang phất phới tung bay*

*Sau ngày tù tội kiếp lưu vong
Vẫn đứng hiên ngang dưới cờ vàng
Mong ngày đem lại nền dân chủ
Giải đất thân yêu tắm nắng hồng.*

Ý Nhi Nguyễn Thị Dung

GIỌT MƯA THÁNG SÁU

Mưa phùn tháng sáu thấm áo em
Tay anh ôm nhẹ bờ vai mềm
Lá me theo gió vương trên tóc
Tà áo vờn quanh bước chân êm

Sân trường ấp ủ những yêu thương
Giảng đường cùng chung giấc mộng vàng
Kính sử miệt mài nào có quên
Mong tên thi đậu yết khung tường

Ngờ đâu chinh chiến khắp nơi nơi
Làm trai thời chiến khoác chinh y
Lời hứa cùng nhau em vẫn giữ
Anh về xây tiếp giấc mộng đời

Tin anh thấm nát trái tim đau
Ngày anh ngã xuống trên tuyến đầu
Giấc mơ còn quanh trông nước mắt
Tiếng ve nức nở những cung sầu

Giọt rơi gọi lại tiếng yêu xưa
Em đi tháng sáu lẫn trong mưa
Tên anh đã ghi vào trang sử
Ngôi mộ ngày xưa một tấm bia.

Ý Nhi Nguyễn Thị Dung

SÁCH CŨ LỀ ĐƯỜNG.

(Cảm tác hình ảnh “Chợ Sách Cũ Lề Đường”)

Đã bao lần ai đi trên hè phố
Có dừng chân hàng sách cũ chọn mua
Ta tình cờ gặp lại kỷ niệm xưa
Những câu truyện, văn chương mình yêu thích.

Ta nâng niu tìm những gì đã mất
Lật từng trang khe khẽ kéo hồn đau
Kéo phai thêm trang giấy cũ úa màu
Đọc từng chữ ru ta về quá khứ.

Bao trang sách đã cùng ta tri kỷ
Dưới đèn khuya bên gối, mộng xa vời
Người là ai làm ta khóc với cười
Người trong truyện mà tưởng như có thật.

Cầm cuốn sách đã long bì cũ rách
Hương người xưa còn ở lại đây không?
Chủ đâu rồi mà phận sách long đong
Sách và chủ không hẹn ngày tái ngộ.

Những cuốn sách cũng như ta dâu bể
Đã từng nằm trong kệ sách yêu thương
Hôm nay nằm chồng chất bên lề đường
Bước chân người qua hững hờ gió bụi.

Hãy cúi xuống tìm ở trong tàn lụi
Những huy hoàng của một thuở đam mê
Sách và ta như những kẻ lạc quê
Bỗng mừng tủi gặp nhau nơi chốn lạ.

Ta yêu sách, yêu cả tên tác giả
Cuốn sách hay ta sẽ nhớ, nhớ hoài
Sách cũ lề đường dù ở nơi nào
Hồn của sách có hồn ta trong đó.

Nguyễn Thị Thanh Dương

(May 6, 2025)

MONTREAL PHỐ LÊN ĐÈN

(Cảm tác hình Montreal về đêm)

*Yêu Montreal phố lên đèn
Trong mơ hồ tưởng đêm Sài Gòn
Có người thích đi tìm quá khứ
Trên phố lạ thấy hình ảnh quen.*

*Yêu Montreal phố lên đèn
Những ô cửa kính sáng bừng lên
Building cao tầng khoe rực rỡ
Nghe gió ru mình kể chuyện đêm.*

*Hè phố thênh thang chờ bước ta
Montreal hay Sài Gòn xưa
Sự sống khi màn đêm buông xuống
Đêm của tìm nhau của đợi chờ.*

*Xe cộ chạy trên đại lộ dài
Ai sẽ buồn vui trong đêm này
Vào quán bar làm ly rượu nhé
Tìm thi vị đời trong men cay.*

*Tiếng nhạc du dương, nhạc không lời
Dư âm quyến rũ những gọi mời
Ai sầu đơn lẻ, ai lãng tử
Mở cửa trái tim mình có đôi.*

*Yêu Montreal phố lên đèn
Những cửa hàng hào nhoáng đẹp sang
Những con người tìm vui nhân thế
Kề vai dạo bước cùng lang thang.*

*Đêm Sài Gòn. Đêm Montreal
Rượu cạn, lời buông, sầu chưa tan
Những bước chân vui giờ đã mỏi
Về đi, đường khuya đêm trắng đêm.*

Nguyễn Thị Thanh Dương

(June 30, 2024)

Sài Gòn Chiều Xa Nhớ

Sài Gòn mưa trong em còn sống mãi
Từng đêm về chiếc bóng buồn long lanh
Ký ức mơ vào chiêm bao, gởi lại
Đóa nhật nhòa theo năm tháng bẽnh bồng

Sài Gòn mưa trong em còn dấu nhớ
Tình yêu gầy xơտ mướt tuổi ngây thơ
Cánh bướm yêu, chiều hôm nao thề hẹn
Vẽ vào đời trên đôi mắt diêu vời

Ngày mai đây sẽ bao giờ nhìn dòng sông
quê hương lần nữa
Cho tháng ngày lời mẹ ru còn sống mãi
giữa đêm khuya
Mây vấn vương có còn chăng trên thơ ấu
đượm vàng mắt lệ

Sài Gòn mưa cho nhau đầy nỗi nhớ
Lệ trao về, sóng sánh sâu chơi vơi
Tiếng hát xưa còn âm vang chiều lạnh
Bóng cuộc đời theo sông nước nhạt mờ

Sài Gòn mưa cho nhau niềm chất ngất
Biển mong chờ chiếu sáng hồn đêm thâu
Có cánh chim mờ bay theo ngày hạ
Gió bạt ngàn như con sóng mộng sầu

Trường Đình

nhạc: Nguyễn Minh Châu / thơ: Trường Đình
AI covers by Siliconband Paris

www.youtube.com/watch?v=eB_srdCuhWA

Chiều Xuống Paris

Chiều xuống Paris buồn
Sương mù đan kín nửa dòng Seine
Một nửa dòng kia bên tuổi vắng tên
Trên cánh chim bay nặng dịu êm

Chiều xuống Paris buồn
Hàng cây đơn bóng vẫn đọng sương
Còn đây bao dấu chân người vẫn vương
Mưa về lối nhỏ có nhớ thương

Chiều xuống Paris em có buồn
Sóng nước băng khuâng nỗi niềm nhớ
Tay anh trắng xóa màu trắng giá
Em có lạnh nhiều trong gió xuân

Chiều xuống Paris buồn
Nắng mưa dĩ vãng có còn chẳng
Ai gửi mây xanh bài thơ ái ân
Kỷ niệm hoen mắt em bao lần

Chiều xuống Paris buồn
Hỏi vàng trắng cũ đã về chưa
Tiếng hát dư âm gầy góc núi xưa
Mong ước ai chờ những đón đưa

Trường Đình

nhạc Ngô Thụy Miên & thơ Trường Đình
AI covers by Excalibur

www.youtube.com/watch?v=6KAzBZrqzIY

GỬI VỀ EM

*Từ anh đành bỏ quê hương lại
lòng vẫn mang đầy nỗi nhớ em
hình ảnh ngôi nhà yêu dấu ấy
đã ghi bao kỷ niệm êm đềm*

*ra đi lòng vẫn còn lưu luyến
những dấu chân xưa những bước quen
những tối trăng về, mây băng lãng
những đêm nghe gió rụng qua thềm*

*ngày tháng bên nhau tưởng đã nhòa
trong khu vườn nhớ vẫn đầy hoa
từng câu hẹn cũ còn xao xuyến
khua dậy mùi hương những nẻo xa*

*trăng nước vẫn đầy, đêm chẳng lạ
nhưng hồn sao bỗng thấy rưng rưng
sâu trong tiềm thức lời chia biệt
mờ ngổ sầu lên ngút mây từng*

*em có còn chẳng những dấu yêu
bên kia sông núi nắng về theo
dõi trông mây trắng bay qua ngổ
một thoáng ngày xưa dấu ít nhiều.*

mạc phương đình

VỀ THĂM MỘ MẸ

(Tặng người em đồng hương)

*Em có người mẹ trẻ
Sớm chiều bên ruộng đồng
Ôi! đời mẹ quạnh quẽ
Tối tối ngóng tin chồng.*

*Cha em vào cuộc chiến
Người đi không trở về
Cảnh nhà thêm vắng vẻ
Chiều Đông lạnh làng quê.*

*Làng chìm trong khói lửa
Mẹ dẫn em về thành
Lần hồi cho qua bữa
Cũng bởi vì chiến tranh!*

*Mẹ lượm đồ phế thải
Em bán kem bên tàu
Đêm ngủ bên hè chợ
Trời trở gió, mẹ đau!*

*Năm bảy lăm, Mẹ mất
Em lên tàu ra khơi
Đến xứ người, đất lạ
Ông bà Mỹ nhận nuôi.*

*Nay về thăm mộ mẹ
Ngày hiền mẫu mẹ ơi!
Đóa hồng kính dâng mẹ
Ngậm ngùi giọt lệ rơi...!*

Ngô Văn Giai

(Mother's Day - May 08/2022)

NẮNG HẠ BUỒN

*Hạ hồng ươm sợi nắng vàng
Hai hàng phượng trở mơ màng trường xưa
Trưa về bóng nhỏ dưới mưa
Dù che tóc ướt cho vừa nhớ thương*

*Má em thoáng nhẹ phấn hường
Anh theo lặng lẽ vấn vương tháng ngày
Ngại ngần ôm mối tình say
Lá thư phong kín bàn tay chưa cầm*

*Bài thơ đêm viết âm thầm
Sao em sớm vội trăm năm qua cầu
Tâm tư chôn dấu tình sầu
Thời gian nhòa nhạt mộng đầu chưa phai*

*Bây giờ vẫn nhớ dáng ai
Hai tà áo trắng tóc dài nên thơ
Mong em tròn đẹp ước mơ
Tơ duyên đầm ấm bên bờ xuân xanh.*

Đỗ Thị Minh Giang

“Let Me Not To The Marriage Of True Minds”

Let me not to the marriage of true minds
Admit impediments. Love is not love
Which alters when it alteration finds,
Or bends with the remover to remove:
O, no! it is an ever-fixed mark
That looks on tempests and is never shaken;
It is the star to every wandering bark,
Whose worth's unknown, although his height
be taken.
Love's not Time's fool, though rosy lips and
cheeks
Within his bending sickle's compass come;
Love alters not with his brief hours and
weeks,
But bears it out even to the edge of doom.
If this be error and upon me proved,
I never writ, nor no man ever loved.

William Shakespeare

(1564 -1616)

“Ta Không Muốn Tình Duyên Đôi Lúa”

*Ta không muốn tình duyên đôi lúa
Lại có điều ngăn trở tiếng lòng
Tình đâu xứng đáng tình nồng
Khi người thay đổi, ta cùng đổi thay,
Ta không muốn chia tay đôi ngã
Để con tim buồn bã ưu phiền,
Dù giông bão chẳng ngã nghiêng
Tình như sao sáng dẫn thuyền ngoài khơi.
Tình trân quý trên đời tiếm ẩn
Tháng năm đâu làm vẩn thanh cao
Chỉ riêng môi thắm má đào
Là phai hương sắc theo mẫu thời gian.
Ngày giờ cứ rộn ràng trôi mãi
Riêng tình ai tồn tại trong hồn
Người ôm một mối tình con
Đến ngày tận thế tình còn vương tơ.
Nếu mình chứng rằng ta sai trái
Nếu trần gian còn mãi nghi ngờ
Coi như ta chẳng dệt thơ
Và người đời chẳng bao giờ biết yêu.*

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

(chuyển ngữ)

The Forgotten Grave

After a hundred years
Nobody knows the place,-
Agony, that enacted there,
Motionless as peace.
Weeds triumphant ranged,
Strangers strolled and spelled
At the lone orthography
Of the elder dead.
Winds of summer fields
Recollect the way,-
Instinct picking up the key
Dropped by memory.

Emily Dickinson
(1830-1886)

Mộ Hoang

*Trăm năm trần thế vẫn xoay
Ai còn biết đến nơi này nữa đâu
Ngày nao chất ngất thảm sâu
Giờ trơ như đá, dãi dầu, tịch liêu.
Cỏ hoang lấn phủ tiêu điều
Bao chân khách lạ sớm chiều dạo ngang
Mộ bia nhắm đọc từng hàng
Nhớ về người dưới tuổi vàng mấy khi.
Gió qua đồng vắng ngày hè
Lần theo nắng tím xuôi về lối xưa
Lượm thâu mật khóa mong chờ
Mà vùng ký ức hững hờ bỏ vương.*

Tâm Minh Ngô Tằng Giao
(chuyển ngữ)

Mắt Thuyền

Hoàng hôn buông xuống Phá Tam Giang
Một dải xanh mơ lụa dát vàng
Sóng vỗ rì rào con nước lợ
Thuyền về lặng lẽ khách hương trang
Điệu hò da diết hoài vắng vắng *
Câu hát ân tình mãi chứa chan **
Thăm lại một trời xưa kỷ niệm
Chiều lên sương khói xuống mơ màng ...

Chiều lên sương khói xuống xây thành
Mỗi nhịp thời gian sỏi bước nhanh
Gió lộng triền đê lan bóng tối
Chim về tổ ấm rộn âm thanh
Mai ta cố lý còn nương tựa
Mất kẻ tha hương lại viễn hành
Bỏ lại sau lưng ngày tháng cũ
Mắt thuyền dâng sóng... nước long lanh...

Quang Hà

* Câu hò mái nhì: Thuyền về Đại Lược, duyên ngược Kim Long...

** 2 bài hát nổi tiếng: Chiều trên Phá Tam Giang, và Hai Quê

Thân họa:

Thăm Lại

*Đêm trăng lấp lánh trên Hương Giang
Như cả ngàn muôn đợt sóng vàng
Ngái ngủ đèn đêm soi bến nước
Mập mờ tre lữ về thôn trang.
Tóc ai thừa nợ chưa nhòa nhạt
Tình cũ ngày xưa vẫn chứa chan
Cô lái giong hò xa vọng lại
Làm tôi tỉnh thức giấc mơ màng...*

*Màu gạch héo hơn nhuộm cổ thành
Thời gian vùn vụt cứ trôi nhanh.
Dấu xưa còn đó người không thấy,
Cảnh cũ nhạt nhòa mây kém thanh.
Chim chóc đãng lơ quên tiếng hót
Cỏ cây sầu muộn bước nhân hành.
Em xưa môi có còn đơm mộng
Mi ướt che hờ mắt sáng lanh...*

Githéa Hoàng Hy, June 2026

HOA BÂNG KHUÂNG

* Kỷ niệm một năm ngày mất Chú LTD

*Nhớ ai mà hoa băng khuâng
Hồn Em phiêu bạt chín tầng mây cao
Bay về miền viễn chiêm bao
Cùng trăng thiên cổ đi vào trăm năm
Thơ Em tròn trĩnh trắng rằm
Phù sinh xong nợ kiếp tầm vương tở
Thuyền thơ trong khói sương mờ
Chờ về Tịnh độ đến bờ Chân như.*

Lý Hiểu – Arlington 21-06-2026

HOA ĐÀO NGÀY XƯA

*Tặng Em một đóa hoa đào
Trắng vàng chung bóng bên ao làng mình
Tặng Em một tấm lụa tình
Ước chi ngày đó chúng mình cưới nhau
Vô tình năm tháng qua mau
Hẹn Em duyên nợ kiếp sau đền bồi
Xuân về cỏ thắm đào tươi
Ngắm hoa chợt nhớ nụ cười cố nhân.*

Lý Hiểu 04/2026

BẠN CŨ

Tôi nhớ bạn mình lúc tuổi xanh
Đến nay như lá úa trên cành
Thời gian đâu có ai nhìn được
Chỉ biết đo lường qua nếp nhăn

Là khoảng thời gian vài chục năm
Tóc bay theo gió bước chân chùn
Đời người đâu được bao lâu nhĩ
Chợt thấy vô thường đến viếng thăm

Bạn cũ lòng tôi đã úa nhàu
Dòng đời như thể nước sông sâu
Cứ trôi chảy mãi và trôi mãi
Tình bạn phai dần trong mắt nhau

Thì thôi mỗi đứa một đường đời
Ấm lạnh vui buồn riêng biết thôi
Tôi nhẩn tình tôi qua tiếng thở
Mong rằng đời bạn khá yên vui

Tôi vẫn đi trong cõi mộng mơ
Vẫn mang tâm sự trong vắn thơ
Ngày nao gặp lại cho mừng tủi
Bạn cũ lòng tôi vẫn ước mơ

Bạn nhé tôi mong có một ngày
Tình tôi với bạn dấu phôi phai
Tình xưa bạn cũ còn in dấu
Trong trái tim tôi với tháng ngày.

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

XIÊU XIÊU BUỒN

Tôi qua bao mùa Đông
Tuyết rơi trắng cõi lòng
Bầu trời giăng mây xám
Hồn thơ tôi mênh mông

Tôi về mùa Xuân sớm
Nắng ngoài vườn rất trong
Ngàn hoa vừa búp nụ
Tôi ngời nhìn bên song

Và Hạ vừa bước sang
Trời xanh ru mây ngàn
Lối mòn hoa dại nở
Tôi nhón gót địa đàng

Tôi theo mùa đi mãi
Lá Thu rơi bằng hoàng
Gió lùa qua bờ tóc
Rung lá đổ lá vàng

Bốn mùa đi rồi đến
Lối hoa xưa đã tàn
Tôi xin làm nhân chứng
Ghi dấu bước thời gian

Mai này xanh lá cỏ
Trái đất vẫn hiền ngoan
Những mầm non nhỏ nhỏ
Cho em tôi thiên đàng

Những hồn thi nhân cũ
Hồn bây giờ nơi đâu?
Bài thơ tình năm cũ
Trang sách nhàn nhạt màu

Tôi đi và tôi đi
Tìm một thời đã mất
Tìm lại thuở xuân thì
Mùa bây giờ đã khuất

Rừng xanh nhiều gỗ mục
Làm phân bón cây non
Tôi làm thân lá cỏ
Ngậm sương sớm bên đường

Hôm nay rồi ngày mai
Soi gương tìm bóng cũ
Thấy nếp nhăn chân mày
Thời gian rút trên tay

Tôi bây giờ lá úa
Chân bước xiêu xiêu buồn
Tôi bây giờ ngồi nhớ
Thuở mình chưa tha hương.

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa

MỪNG VĂN HỌC CỔ THƠM THÁNG SÁU – KỲ 27

Trời mây Tháng Sáu đẹp vô ngần
Hai Bảy kỳ - in đậm gót chân
VĂN HỌC nhà Nam vườn khắp chốn
CỔ THƠM gốc Việt trải xa gần
Mừng khi dấu Hạ ngời nhân thế
Đợi lúc hồn Thu loáng cõi trần
Thi sĩ thỏa lòng trau chuốt vận
Cung đàn xao xuyến nhạc hòa ngân.

Phương Hoa - JUN 16, 2026

CỔ THƠM THÁNG SÁU

CỔ THƠM xanh ngát chân trời,
THÁNG SÁU hoa nắng gọi mời nước mây.
Hè sang dệt áo hoa bay,
Ý thơ nương gió đông đầy bờ vai.

CỔ THƠM xanh mượt sân ngoài
Nhịp đàn e ấp nổi hoài cung tơ.
Trời chiều nghiêng xuống trang thơ,
Cho lòng thi sĩ ngẩn ngơ lối về.

CỔ THƠM hội tụ sơn khê,
Gặp nhau giữa bến đăm mê diễm tình.
Ánh hồng lưu dấu bình minh,
Sương gieo hạt ngọc hiển vinh cho đời.

CỔ THƠM gom nhặt nụ cười,
Gửi vào câu vận tặng người tri âm.
Mùa vui thoang thoảng hương thầm,
Hồn thơ kết nhạc thanh âm dịu dàng.

CỔ THƠM mở lối thanh thang,
Mỗi dòng mực tím rờ ràng sắc xuân.
Bốn phương cùng một dấu chân,
Về đây sưởi ấm tình thân bạn hiền.

CỔ THƠM dâng trọn niềm riêng,
Kỳ thơ *THÁNG SÁU* còn truyền mai sau.
Trăm năm tình nghĩa bắc cầu,
Thuyền thơ ghé bến mây xao đầu gành.

Phương Hoa - JUN 15, 2026

NHƯ' ĐÃ GIÀ

Ta không còn trẻ mùa Xuân này nữa
Nhặt lại hôm nào một chút băng khuâng
Chút ít niềm vui ta vẫn để dành
Giấu vơ vẫn những gì bao cuồng nhiệt

Ta không còn trẻ mùa Xuân này nữa
Ngây thơ nào bóng dáng của ngày xưa
Mất ai thoáng qua tình hạ như gần
Chút âu yếm nồng nàn chưa biết muộn

Ta giữ mãi buồn vui nào một thuở
Áo hoa xưa chưa cất vẫn như vừa
Kỳ niệm sớm xuân về anh ưa thích
Xa thật rồi còn luẩn quẩn lòng đưa

Vẫn mái tóc xanh đổi màu hoa nắng
Nắng miệt mài còn rót cửa song thưa
Môi còn đọng thêm nắng ngày mai nữa
Cho ta thêm một nét nhỏ son hồng

Mưa cứ rơi còn giọt nào hoang dại
Dại khờ nào đem cất dấu trong mơ
Để bây giờ nghe tưởng những hững hờ
Bao tiếc nuối giận hờn thôi đã muộn

Mùa cứ tới Thu Đông rồi Xuân Hạ
Còn níu kéo gì cho những tàn phai
Dù có tiếc cũng qua rồi mùa ấy
Bướm có bay cho nhạt tóc hoa cài

Ta không còn trẻ mùa Xuân này nữa
Trên bờ môi còn thoáng chút nụ cười
Cho ta về ướm tóc mắt trong xanh
Vẫn biết đợi một lần xưa ước hẹn.

Lê Mỹ Hoàn 10/2020

THÁNG TƯ' NHỚ EM

Em đã về đây mỗi tháng Tư
Về quê ngồi lại giữa sương mờ
Có nghe sương rót bờ vai cũ
Bơ vơ mộng mị chốn xa mờ

Để tháng Tư như dòng nước chảy
Bôn ba năm tháng nước về đâu
Ta gục xuống đôi bàn tay lạnh
Lòng nghe rơi rớt ánh tinh cầu

Ta nghe mãi bên bờ sông vỗ
Những lời buồn của tháng trôi qua
Lời tình như sóng dòng sông cuộn
Nước mắt nào còn mãi mưa sa

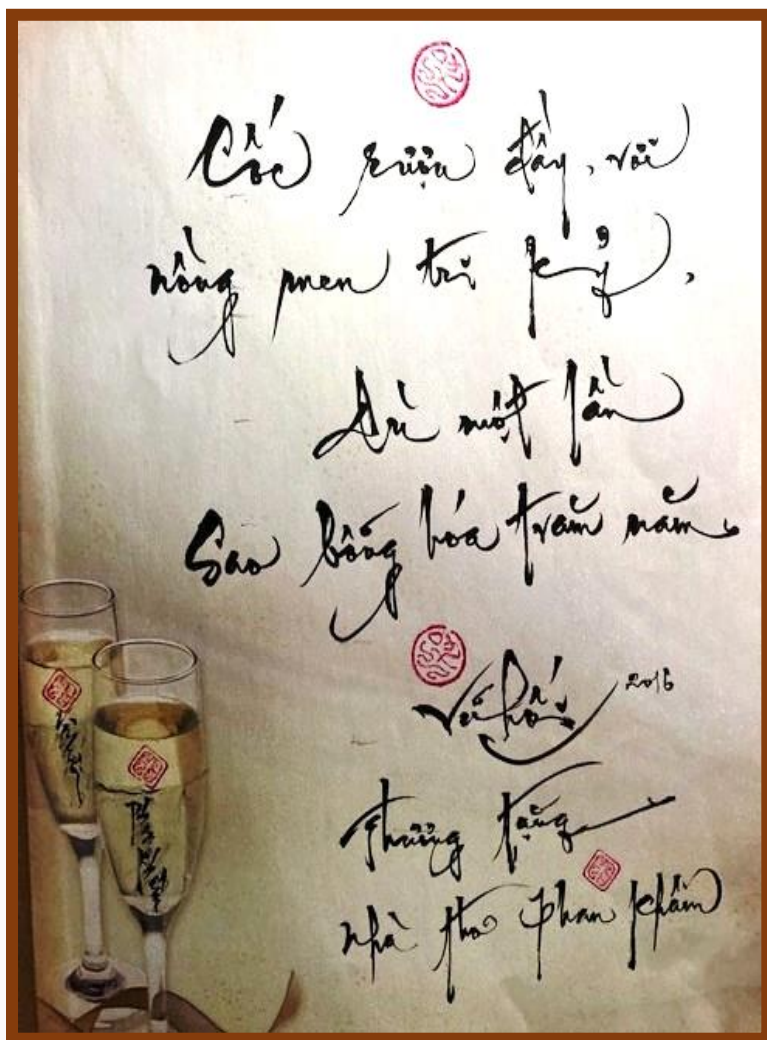
Em ôm trái tim nào đã lỡ
Một lời thề mộng ước mai sau
Một nụ cười như vừa nở lại
Cho ta ôm ái mỗi tình sầu

Em đã về đây mỗi tháng Tư
Về đây ta kể một lời thơ
Em mặc áo dài hoa cúc nở
Cùng ta đi suốt một nẻo bờ

Rồi em cảm động từng cơn khóc
Vạt tóc nào đắm lệ quê hương
Tổ tiên ta đã từng hơi thở
Dừng Sơn hà một giấc như mơ

Nhớ trong tâm tưởng ngày hoa gắm
Nụ môi thơm khế nép hải đường
Ta muốn mở lòng bao câu nói
Lời yêu kia còn mãi vấn vương.

Lê Mỹ Hoàn 2/2025

Thơ & thư họa: **VŨ HỐI**

Huế đẹp và thơ

Quê hương xứ Huế diễm kiều
Huế buồn nhưng đẹp với nhiều nhớ thương
Giang hồ phiêu bạt muôn phương.
Nhớ về Vĩ Dạ vấn vương lệ nhòa.

Khi xa Huế nhớ đậm đà
Sông Hương núi Ngự tiếng gà Thọ Xương!
Điệu Nam Ai gọi nhớ thương
Trung thu trăng sáng dòng Hương Giang vàng

Niềm vui chan chứa rộn ràng
Tràng Tiễn phượng đỏ nắng vàng lung linh
Những tà áo trắng học sinh
Tặng thêm nét đẹp Thần Kinh muôn đời

Những ngày lũ lụt toi bời
Buồn đau dân Huế kêu Trời xót thương
Toàn dân cả nước bốn phương
Đồng bào viễn xứ tha hương đồng lòng

Ơn Trời Huế bớt long đong
Người xa Huế vẫn ước mong ngày về
Huế mơ cô gái tóc thề
Bài thơ trên nón vai kẻ sát vai

Nào ai biết được tương lai?
Hãy vui tin tưởng nay mai ta về
Lòng luôn giữ trọn lời thề
Huế thơ và đẹp hiện về trong mơ!

Thái Hưng/ PGH

Huế đẹp trong mơ

Kỷ niệm Huế khắc trong tim
Tình yêu xứ Huế đã in trong lòng
Sông Hương núi Ngự chờ mong
Đêm rằm tháng tám mãi trong tình nồng

Bóng tháp Thiên Mụ bình bông
Đôi ta trên chiếc thuyền Rồng ngắm trăng
Tết Trung thu hội hoa đăng
Vi vu tiếng sáo ánh trăng mơ màng

Thuyền tình dưới ánh trăng vàng
Huế mơ tiếng hát của chàng Trương Chi
Làm nàng công chúa mê si
Lầu vàng gác tía mỗi khi một mình

Cô đơn lẻ bóng tội tình
Huế yêu điệu hát Nam Bình Nam Ai
Thiên duyên tiền định không sai
Không duyên chẳng nợ mới mai làm gì

Mong manh hư ảo tiếc gì
Con người cát bụi vậy thì lo chi
Xin người hãy cố yêu đi
Hãy yêu Huế đẹp những khi thất tình.

Thái Hưng/PGH

THÁNG TƯ TRẮNG

1. Trăng Mười Ba

Trăng mới Mười Ba sao vội tròn
Đèn trời một khối sáng thình không
Hằng Nga xiêm trắng đang vui múa
Thiên nhạc vang xuyên thấu tận hồn...

Githéa Hoàng Hy

Kính họa:

*Trăng sớm Mười Ba tựa đĩa tròn
Cung Trời đại tiệc đón sao Hôm
Nghê Thường vũ điệu lửa xiêm áo
Để kẻ trần gian bị hút hồn...*

Quang Hà

2. Trăng Mười Bốn

Nay trăng Mười Bốn thấy tròn hơn,
Lơ lửng trời khuya quá độc đơn.
Buồn tủi sao xa chìm mất dạng,
Thình không hải điệu sợi mây vờn.

Githéa Hoàng Hy

Kính họa:

*Mười Bốn, đêm này tưởng sáng hơn
Ai ngờ trăng thiếp giữa cô đơn
Tinh sao bữa trước chừ đi vắng
Chỉ thấy mây bay lạnh gió vờn.*

Quang Hà

3. Trăng Rằm

Mười lăm nay đã tuổi nàng Trăng,
Sáng rực trời đêm ánh chị Hằng.
Nguyệt điện thiên tiên đang múa hát,
Em xa có thấy có nhìn chẳng...?

Githéa Hoàng Hy

Kính họa:

*Em về có kịp với mùa trăng?
Tỏa sáng đêm nay với chị Hằng
Dẫu có muôn trùng xa diệu vợi
Bên trời Nguyệt hỏi: nhớ nhau chẳng?*

Quang Hà

TƯỜNG NHỚ 14 NĂM NGÀY MẤT (24/4/2012) THI SĨ HÀ BÌNH TRUNG

Nhớ Thi Sĩ Hà Bình Trung

Vùng Hoa Thịnh Đốn cội tùng thi ca

Ngoài mộng寐 giấc mơ hoa

Bao nhiêu nguyện ước ngôi nhà Việt Nam.

PHAN KHÂM

TƯỜNG NHỚ THI SĨ HOA VẪN (1932-2026)

HƯƠNG THẨM TÌNH HOA

Hỡi em yêu dấu hỡi nàng Thơ

Dẫu chẳng duyên thơ cũng đợi chờ

Anh vẫn chờ em trong giấc mộng

Trong tình thương ái đẹp như mơ.

HOA VẪN

ĐẸP Ý THƠ

Họa

“Hương Thẩm Tình Hoa” đẹp ý Thơ

Còn duyên hạnh ngộ vẫn mong chờ

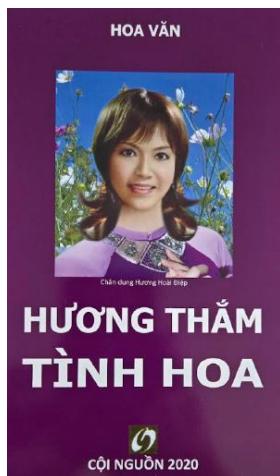
Đưa nhau tới bến bờ như ý

Một khối tình vi diệu mộng mơ.

PHAN KHÂM

HOA VẪN

TIẾNG GỌI XA XĂM

Hỡi dòng sông thơ ấu của ta ơi!
Tuổi thần tiên, ta... chiều chiều tắm gội
Từ xa xăm còn ngân vang tiếng dội
Chập chờn hoa tím lục bình trôi...
Con đê nhỏ đôi bờ nghe sóng vỗ
Khoảng trời xanh vi vút sáo diều trong.
Đò dọc, đò ngang dập dờn bến đỗ
Vòm tre non bay khói ẩm hoàng hôn.
Hỡi dòng sông in bóng ta tuổi dại
Cánh đồng vàng bát ngát vụ chiêm xuân
Khu vườn cũ bồi hồi chim cu gáy,
Lũ chuồn chuồn,
bầy bướm bướm trong sân.
Nước ao nhỏ hương sen còn vị ngát,
Giếng đầu làng còn rợp bóng đa xưa;
Ổ rơm mới còn thơm sau mùa gặt
Giấc ngủ hồng kéo kẹt võng ai đưa?
Ôi tóc biếc, tuổi thần tiên vỗ cánh
Hỡi dòng sông thơ ấu của ta đâu?
Ta đốt lửa, sưởi từng đêm giá lạnh
Lục bình trôi hoa tím ngát giang đầu!

HOÀNG SONG LIÊM

GƯƠNG NỖ

Góp mặt muôn hoa gương nở chào
Cùng nhau tô điểm mặt hồ ao
Cho dù cánh mỏng không tươi thắm
Vẫn giữ hương thơm thoảng ngọt ngào
Đổi cảnh nguồn thơ dâng dào dạt
Sinh tình ý nhạc gợn xôn xao
Ngày vui thấy lại trong mùa hạ
Thỏa mãn lòng người mãi ước ao.

Như Liên

TÂM SỰ CÙNG QUỲNH HOA

Tâm tư luôn tưởng dáng Quỳnh
Thắm tươi lộng lẫy đẹp xinh khắp vườn
Hoa ơi thấu nỗi cảm thương
Cùng chung số phận vô thường đến mau
Phôi trương rực rỡ sắc màu
Người đời thương lắm nỗi đau úa tàn
Nhớ ngày sải bước lang thang
Mê say chiêm ngưỡng đóa vàng xinh tươi
Hoa trắng e ấp nụ cười
Hồng tím duyên dáng liếc người yêu hoa
Quỳnh bên chậu, giỏ quỳnh xa
Cành xanh hay lá la đà đông đưa
Chim non chọt thức giấc trưa
Lú lo hòa nhạc, câu thưa hỏi chào
Thân hữu thích thú xiết bao
Chủ nhân hãnh diện có nào khác đâu
Tha hương lắm nỗi bể dâu
Tìm vui thoả mái bên màu sắc hoa.

Như Liên

Nhớ Nắng Hè Xưa

*Ve không hát đón hạ về rực rỡ,
Để lòng buồn se thắt nhớ hè xưa.
Áo lụa bay anh chợt mát, nắng trưa,
Đường đưa đón ôm lối mòn cỏ dại.*

*Hè bên đây không chói chang nắng cháy,
Cánh phượng hồng thay phượng tím nhớ nhung.
Bước cô đơn lạc lõng tiếng tơ chùng,
Dòng kỷ niệm trùng trùng không ngăn lối.*

*Nghे bên nớ gốc phượng già cằn cỗi,
Hỏi vì sao lối nhịp bến, thuyền xa.
Gởi mây bay, gió thoảng, nắng chiều tà,
Lời tạ tội thiết tha, tình ngang trái.*

*Giấc mộng Nam Kha đêm đêm về mãi,
Đâu ve sầu, đâu phượng thắm, ngày thơ?
Đâu yêu thương, đâu hôn giận vu vơ?
Giờ còn lại ngẩn ngơ lòng nuôi tiếc!*

Như Liên

Chiều

*Ngọn xanh vương chút nắng vàng,
Chiều lên thấp nển hàng hàng cây cao.
Tìm về tổ ấm lao xao,
Bầy chim xoải cánh bên nhau gọi đàn.
Mây trời vô định lang thang,
Hoàng hôn chiều tím mênh mang nổi sầu.
Ngày xanh tìm lại nơi đâu,
Ai đem tàn úa nhuộm màu thời gian.*

Như Liên

NGỌC XƯA

Trong CD Hồng Vân

Tặng Nguyễn thị Kim Oanh, Thị Nghè....

*Đêm nằm lại nhớ Sài Gòn
Chốn xưa yêu dấu hãy còn quần
quanh
Người về ngơ ngác Bến Thành,
Kẻ đi ôm ấp mối tình sầu riêng
Đò xưa trắng nước Thủ Thiêm,
Cây Mai vẫn thắm tận miền Phú Lâm.
Nỗi xưa vọng cổ xa xăm,
Cỗ xe thô mộc âm thầm xóm đêm.
Nắng nhiều cho bạc áo em
Gió mưa suốt mưa
càng thêm tần ngần.
Đường xưa đi miết cũng gần
Cầu Thị Nghè đó những lần hẹn ai.
Chân cầu nước chảy miệt mài
Tình xưa phẳng phất u hoài nghìn sau!
Mộng xưa còn có gì đâu!
Mây trôi hờ hững mang sầu ly tan.
Quê xưa khói lửa lan tràn
Người xưa xuôi ngược
gươm đàn lao xao!
Thời gian xưa giấc chiêm bao
Non sông mờ mịt lòng nao nao lòng.*

NGUYỄN PHÚ LONG

Hạt Bụi Vô Thường

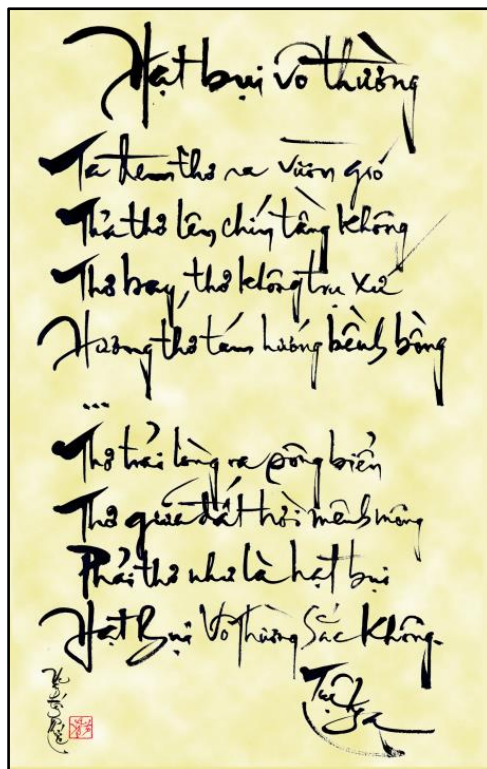
Ta đem thơ ra vườn gió
Thả thơ lên chín tầng không
Thơ bay, thơ không trụ xứ
Hương thơ tám hướng bình bông

Nguyện lòng xa rời ngũ trược
Kiếp đời, còn mắt có không
Giữ gì! Theo ta vọng tưởng
Trăm luân mãi chốn bụi hồng

Thơ bay ra sông ra biển
Thơ vui cỏ nội hương đồng
Gió lành ngát hương thanh khiết
Thảnh thơi thơ vào hư không

Còn ta đứng trong vườn gió
Nhu nhiên Mây, Gió chuyển vòng
Giữa không gian vùng tịch tịnh
Sát na chợt ngộ Sắc, Không

Ta nhìn trời cao thăm thẳm
Ta nhớ biển rộng mênh mông
Một vòng, một vòng ảo giác
Nơi về, rồi cũng là Không
Thơ trải lòng ra sông biển
Thơ giữa đất trời mênh mông
Phải thơ như là hạt bụi
Hạt Bụi Vô Thường Sắc Không.

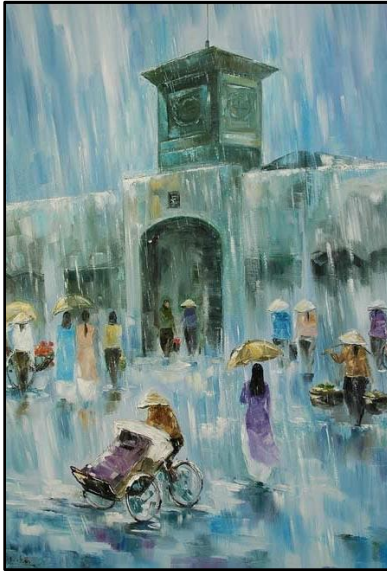
Thư pháp: **Văn Tấn Phước** Paris

Tuệ Nga

HẠT BỤI VÔ THƯỜNG – Thơ: Tuệ Nga – Nhạc: Nguyễn Tuấn

<https://www.youtube.com/watch?v=ons1ry83bP8>

Viết Trong Mưa

Về thăm Sài Gòn giữa mưa tháng Sáu
gió quất ngang, im bất tiếng ve sầu
ghé hiên cũ tìm tuổi đời yêu dấu
bờ vai xưa, tóc sũng nước về đâu ?
Xe ngược dốc, qua cầu Trương Minh Giảng
tay chạm hờ vạt áo bám yên sau
tiếng mưa rõ mà lời trao rất lặng
môi lạnh run, sao chẳng giục đi mau
Nhưng chậm thế nào, vẫn về đến ngõ
đến khúc đời quanh, mình bỏ lạc nhau
giờ tìm lại căn nhà xưa, mái đổ
lặng lẽ nhìn khung cửa, hỏi người đâu ?
Thời gian nín và không gian im lắng
phố cũ đây, chân lạ lắm đường xưa
từ giã Sài Gòn, mang theo tiếng hát
từ lời thơ buồn, tháng sáu viết trong mưa !

Cao Nguyên

Thơ và Em

*Thơ như vật nắng chân trời
vừa hoàng hôn xuống mây khơi màu buồn
thần thờ chữ nhuộm băng khuâng
ý len lõi mộng gây vẩn mơ đêm
Thơ như tiếng hát muôn chim
vừa hùng đồng nở đã niềm nở ca
lời vui lan tỏa ngân xa
ý tình hòa điệu tạo tha thiết đời
Thơ như sóng vỗ xa gần
triền miên lóng lánh hợp âm biển trời
chữ bay lả lướt tuyệt vời
rủ rê lời ý tình đời hân hoan
Nếu thay Em vào chữ Thơ
nghe trường thiên khúc vọng bờ hạnh tâm
mãi còn hương sắc dư âm
dấu đời luân chuyển thẳng trâm ngẫu nhiên
Lòng vui nhờ nhạc thơ say
lãng quên phiền tạp chuyển xoay quanh đời
ngổ vào Thu đẹp tuyệt vời
nhạc thơ giao phối đồng thời hoan ca.*

Cao Nguyên

KHÔNG THỂ NÀO QUÊN

*Không thể nào quên những ngọn đồi
Đã từng ghi dấu bước chân tôi
Mùa Hè rực lửa thời chinh chiến
Đồi Gió, Tân Khai tiếng đờ đò.*

*Không thể nào quên bao chiến sĩ
Hy sinh vì nước máu xương phơi
Bình Long Hè đỏ, Xuân Xuân Lộc
Nghĩa địa hoang tàn bao lệ rơi.*

*Không thể nào quên những chiến công
Đã từng vang dội khắp non sông
Anh hùng tuần tiết đầy bi hận
Lịch sử phương Nam mãi ngậm ngùi.*

*Không thể nào quên người vượt biển
Biển Đông vùi xác mất tăm hơi
Sóng cuồng lớp lớp buồn tang chế
Tưởng nhớ linh hồn lạnh biển khơi.*

Memorial Day 2026

Đăng Nguyên

BIỂN VỌNG...

Từ độ triều cường, mùa biển vọng,
Bâng khuâng nỗi nhớ ánh trăng xưa
Buồm dong... thuyền ngược, mùa gió chướng
Bờ nước... lau thưa thoảng gió lùa

Phạm Bá & Ý Nguyễn

"Trận chiến đẫm máu tại Đồng Xoài (11/6/1965) đã hằn in trong tâm khảm của hàng 700 gia đình tử sĩ miền Nam trong đó có anh tôi cùng vô số người dân vô tội. Quân sử VNCH sẽ mãi mãi ghi ơn những Thiên Thần Mũ Đỏ Tiểu Đoàn 7 Nhảy Dù-QLVNCH. Cuộc nội chiến dai dẳng này đã chia cắt những cuộc tình non yếu chưa kịp nói với nhau một câu thề. Biết bao nhiêu cuộc đời dang dở, bao trẻ thơ mất hẳn tình cha. Ở nhiều người, thời gian luôn luôn là một liều thuốc nhiệm màu khiến người ta có thể dễ lãng quên được những dĩ vãng đau buồn. Nhưng riêng tôi, thời gian hình như vô hiệu. Ký ức vẫn chợt hiện về, chấp chờn như sương khói... Tôi có người yêu (Tôi có người anh) ... Chết trận Đồng XoàiNằm chết như mơ...(TCS)" . Ý Nguyễn

Tháng Sáu Trời Mưa

Tháng Sáu trời mưa... rả rích rơi
Giọt mưa hay giọt lệ u hoài?
Khóc người nằm xuống vùng chiến địa
Máu lửa Đồng Xoài in dấu ai?
Mưa vẫn rơi rơi ... vẫn mãi rơi
Trôi đi nỗi khổ của riêng tôi
Thương người góa phụ còn son trẻ
Thương tám hài nhi sắp chào đời
Tháng Sáu trời mưa ... mãi không thôi

Ngán ngủi làm sao một kiếp người
Cách biệt ngàn trùng trong thương tiếc
Nỗi đau cao ngất tận mây trời
Mười một tháng sáu ... mưa rơi rơi
Tiễn biệt người anh lệ đầy vơi
Nợ trần vương vấn nay đã dứt
Cối tạm trần ai vẫn mãi thôi!

Ý Nguyễn

(Đề tưởng niệm ngày anh tôi tử trận
tại Đồng Xoài June 11, 1965)

TẶNG ANH

*Chỉ cần nghe hơi hướng
Tuổi trẻ ở đôi tay
Mới biết mình sung sướng
Sức khỏe còn trên vai*

*Nên mời anh gánh vác
Cần khôn vũ trụ này
Đất trời không xa lắm
Tất cả đều quanh đây*

*Hôm qua là dĩ vãng
Ngày mai đó tương lai
Còn hôm nay hiện tại
Tinh thần phải hằng say*

*Muốn làm nên nghiệp lớn
Hãy đo sức nhân gian
Coi thử hạt bụi vương
Nghĩ to như thái sơn*

*Khi ta còn tuổi trẻ
Phải tiết kiệm phút giây
Để không buồn tiếc rẻ
Trôi qua những tháng ngày...*

Rancho Palos Verdes /8 - 6 - 2026

CAO MỸ NHÂN

PHÙ VÂN

*Khi người nói chuyện phù vân
Là thơ bỗng nổi những vầng yêu ma
Hỏi từ vũ trụ bao la
Có bao nhiêu nỗi xót xa, buồn phiền*

*Khi người mơ mộng bình yên
Đất trời vẫn vũ đảo điên loạn cuồng
Trăm năm rồi cũng vô thường
Nhưng sao thân phận đoạn trường mê say*

*Hình như tất cả nơi đây
Tan vào bát ngát tầng mây mịt mù
Bay về vô thức thiên thu
Cho ta hiện diện phiêu du cõi đời*

*Khi người không thốt lên lời
Là bao ngôn ngữ tuyệt vời lặng thinh
Ta đi gom lại cuộc tình
Bâng quơ thấy được chính mình thản nhiên ...*

CAO MỸ NHÂN

6- 6 - 2026

CÙNG NHAU HÁT TIẾP KHÚC QUÂN HÀNH

*Trời chưa sáng đã nghe hồi trống lệnh
Anh lạnh lùng thức dậy, chúng ta đi
Vào chiến cuộc, bao người đang đến hẹn
Một lòng tin phơi phới: các anh về*

*Cờ vàng đã tung bay trên khắp ngã
Trắng hạ huyền lãng đãng báo tin Xuân
Nền Cộng Hoà thao thức đợi chinh nhân
Rồi từ đó, ta gọi hồn đất cũ*

*Những con đường đã xưa mây viễn xứ
Để cho người gặp gỡ người xa xưa
Để cho anh tha thiết gọi hồn thơ
Cho em viết chan hòa lời non nước*

*Rằng: lý tưởng vẫn bền lòng phục quốc
Dân tộc ơi, ngàn vạn nét đan thanh
Ồi sung sướng trọn đời ta mong ước
Hãy cùng nhau hát tiếp Khúc quân hành ...*

Rancho Palos Verdes 9 - 6 - 2026

CAO MỸ NHÂN

VĂN YÊU EM NGƯỜI CON GÁI TUY HÒA

Nhớ ngày xưa con đường tôi đi học,
Từ Phú Lâm qua phố chợ Tuy Hoà.
Bằng xe đạp vượt cầu hãm một nhịp,
Chẳng ngại gì nắng táp với mưa sa.

Dân Phú Lâm bị nhạo đùa “Phú Lĩn”,
Quần ka-ki vải rút ló chân còi.
Em thị xã áo dài bay trong nắng,
Trắng sân trường và trắng cả lòng tôi.

Cậu học trò bỗng quên mình gốc rạ,
Đem lòng yêu em khuê các Tuy Hoà.
Tình đơn phương bao giờ ai dám ngỏ,
Chỉ lặng nhìn pháo cưới rợp đường hoa.

Từ bữa đó cậu học trò hiu quạnh,
Ngại cầu cao sông nước lạnh đôi bờ.
Đường qua lại chỉ vài ba quãng ngắn,
Sao đi về cảm thấy bỗng xa ghê.

Nhìn nắng trải lên hàng tre Ngọc Lăng,
Tôi thấy mình như Tháp Nhạn bơ vơ.
Ngồi xõa tóc ngóng chờ người Chiêm nữ,
Tôi biết buồn và tập tễnh làm thơ.

Rồi chiến sự âm vang mùa lửa đỏ,
Giã mái trường tôi khoác áo chinh nhân.
Đôi mắt biếc Tuy Hoà cô gái nọ,
Vẫn theo người khi vượt núi băng sông.

Ngày quốc biến quê hương rền tiếng khóc,
Nghe tin em đã kịp thoát lên thuyền.
Buông tay súng tôi lê thân tù tội,
Nơi phương trời mong em được bình yên.

Bốn mươi năm không một dòng tin tức,
Buổi tình cờ đất khách nhận ra nhau.
Ôn chuyện cũ nụ cười pha nước mắt,
Em nhìn tôi chan chứa một niềm sầu.

Đời lưu lạc em chịu nhiều cay đắng,
Kiếp má hồng thường bạc mệnh truân chuyên.
Chiều cuối năm quê người nghe thấm lạnh,
Em thở dài, tôi biết nói gì thêm...

Thì xin gửi về em lời thân chúc,
Giữ trong lòng kỷ niệm một thời xa.
Dù hai đứa hai cảnh đời khác biệt,
Tôi vẫn yêu em, người con gái Tuy Hoà.

Donry Nguyễn

GIÁ CHI...

Giá chi anh hóa làm mưa
Tóc mây hứng giọt hương chưa phai tàn
Giá chi anh đổi thu sang
Vườn xưa thay sắc lá vàng nhuộm xanh
Giá chi anh giấc mộng lành
Đong đưa tơ võng chòng chênh vãn yên
Giá chi anh suốt tình duyên
Một đời mơ được làm tiên giáng trần
Giá chi anh quạt gió xuân
Hạ vàng phượng thắm chẳng ngừng van mưa
Bâng khuâng tắm mát bốn mùa
Hạt yêu hạt nhớ hạt lừa... tự dưng....

Kim Oanh - 25/6/2016

NHẤT TÂM

Hè chia tay lệ mặn môi
Nỗi đau bao phủ cả trời khóc theo
Muông chim cũng bật tiếng reo
Phượng chưa kịp trở ủa nhiều sắc bông
Ve than tức tuổi nảo lòng
Quay đi đành đoạn còn mong chi chờ
Chôi vùi tuổi mộng ngây thơ
Hết rồi một thuở khờ khờ môi hôn
Lấy ai những lúc giận hờn
Lời yêu chưa cạn tình buồn cao xa
Oằn mình chôn chặt đời hoa
Nhất dạ gắng sức thứ tha lỗi người
Bao mùa đau khổ dần rơi
Bấy mùa tĩnh lặng về nơi đứt lìa
Xóa sạch tỳ vết đã ghi
Tâm buông bỏ cả... thân thì nhẹ bay!

Kim Oanh

Tâm Tình Từng Đoạn Nối Đuôi Nhau

(thơ viết thời chiến chinh và tù đầy)

Trích:

6

Ta nghe lời gọi từ sâu thẳm
ngôn ngữ ban sơ thuở vào đời
tiếng gió ngọt ngào ru rừng cỏ
vàng đồng rực dọi cánh đồng tươi

Em về ngự trị ngai hoàng hậu
nhân thế reo lên những nụ cười
chiều nay nắng trải trên cành lá
đã trở thêm đời mấy nhánh tươi

Rượu đời chén vỡ câu thơ nát
chữ nghĩa ngôn từ lộn đảo điên
thi phú cuồng say đời lãng tử
ngắt ngưỡng ngâm nga điệu ưu phiền

Chiều nay chợt tỉnh ghi vội vã
chuyện cổ ngàn năm chuyện khó quên
đời say đời tỉnh đời rung chuyển
ta vẽ cả đây những miếu đền

Lục kiếm văn chương từ cổ tự
mời người tri kỷ đọc cùng nghe
chẳng khéo mai kia làn gió nhẹ
cuốn vào hư ảo lạc cổ thi.

7

Ta trở về đây từ cõi chết
mặt soi gương nhận diện thân ma
xương xẩu da nhăn tranh cổ lạ
mười năm dài đời vụt thoáng qua.

Ai buồn ai tủi ai thương hận
ta mãi âm thầm với cỏ cây
lòng man mác gợn buồn sương khói
con tim vết chém xam còn đây

Một đời mấy bận hân cay đắng
cố giữ cho lòng sáng thắm hoa
quán trọ dốc đời nơi hoang vắng
núi dựng làn mây khói nhạt nhòa

Ta đi mỗi gỏi đường thiên lý
đơn chiếc phần ta chẳng hành trang
bỏ lại bên xưa đường hoang cũ
gió lạnh chiều vàng sương nhòa tan

Như cuộc hồi sinh từ phép lạ
ta về không có một ngày vui
đời tặng cho ta ngàn rắc rối
thăm thẳm rơi rơi lòng ngậm ngùi.

...

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

Lời Thì Thầm Của Biển

*Đêm vừa rơi,
Sao giăng đầy trời
Long lanh ánh mắt gọi mời
Gió vờn lang thang tóc rối
Biển im lìm,
Bóng tối chơi vơi
Hạnh phúc như trùng khơi
Cho nhau êm ái tuyệt vời
Quần quít không rời mơ ước
Cồn cát ngọt ngào
Ân tình trót trao
Bao la sóng vỗ dạt dào
Nét mặt nghiêng
Tay nồng nàn ấp ủ
Môi cười nửa nụ
Dáng ai say?
Tóc thơm đêm mùa Hạ
Giọt nước ấm ôm vai trần
Sương đọng đắm gót chân
Vào đời nhau, đêm lặng lẽ
Lênh đênh... thuyền đã xuôi dòng.*

Nhất-Phương

Bồng Nhiên, đời mất nhau rồi

Giọt nước mắt đơn côi

Thôi nhé,

đừng rơi xuống niềm quạnh hiu, mát mát

Thôi nhé,

Đừng lang thang trên nếp mi đầy phiền muộn, băng khuâng

Đừng hôn lên khóe môi lạnh lùng, cắn nín nỗi chờ mong

Đừng âm thầm chảy thành dòng sông...

Ly Biệt.

Kìa ánh chiều tím bồng bênh điểm tuyết,

Biển mù sương chập chùng, buông lơ ngút ngàn ngọn sóng...

Phôi Pha,

Trên những con đường tình yêu ngày nào ta đã đi qua,

đã dắt dìu nhau vào thiên đàng kỷ niệm.

Hoàng hôn lừng chùng trời,

Mưa có còn miên man đôi vai trần óng mượt,

Mong manh như cung buồn trên phím ngà,

Và người có còn đến bên ta, thảng thốt lời âu yếm?

Mắt chìm sâu những rợn ràng lưu luyến,

Cớ sao mình...

Vĩnh viễn giã từ nhau?!

Gửi người vừa nằm xuống

Bên Kia Đường Chân Trời

Nhật-Phương

TƯỜNG NHỚ CHA

Thành kính dâng hương hồn Cha yêu quý

Mười tám năm sau không lần trở lại
Nợ quê hương chưa trả nổi đến bây giờ
Đất khách quê người lạc lõng bơ vơ
Ngày tiếp nối ngày chỉ vì cơm áo

Cha ơi cha ! Lòng con giống bão
Những lời cha khuyên bện lại thành vòng
Quấn chặt tim con, tỳ vết trong lòng
Để nhiều lúc bậm môi rướm máu

Con lên phi cơ bay về vùng biển
Bỗng nhớ thương cha nước mắt tuôn tràn
Tháng Tư nào khi quốc biển gia tan
Con bỏ xứ lái tàu bay về biển

“Đất nước điêu tàn làm trai phẫn đấu
Có trở nên người hữu dụng cho đời
Ngẩng cao đầu làm trai Việt con ơi
Gương đảm lược của tiền nhân còn đó”

Con xa mẹ lìa cha vì cuộc chiến
Bao nhiêu năm sương gió dạn dày
Để đau thương tràn khắp một ngày
Con đâu biết đó là lần vĩnh biệt

Cha ơi cha con vẫn hằng trần trở
Sống lưu vong nuôi hy vọng quay về
Nhưng năm qua tháng lại ế chề
Tóc đã bạc mà trùng dương vạn lý

Con nào biết ! Cha ơi con nào biết
Cha soát từng giọt máu trở về tim
Bao nhiêu năm qua mòn mỏi trông tìm
Vẫn thấp thỏm “con đã đền nợ nước”

Cây bật gốc một phần tư thế kỷ
Thân cây héo khô trồng ở xứ người
Có quê hương mà chẳng có một nơi
Không có lối cho con trở về trú ẩn

Cha ơi cha ! Một ngày không quên được
Nhận hung tin cha lìa bỏ cõi đời
Con chết lịm trong lòng mà lệ không rơi
Con muốn khóc sao bật cười hoang dại

Con lên phi cơ bay về biển
Về Atlanta mà ngỡ xuống Vũng Tàu
Con bàng hoàng nén chặt cơn đau
Sợ bật khóc máu sẽ trào theo lệ thấm

YÊN SƠN

IN MEMORY OF MY FATHER

reverently dedicated to my dear Dad's spirit

Whilst boarding the aircraft to fly towards the ocean
I suddenly pitied my father, tears flowing out of emotion.
When that April national calamity forced me to flee
I left our country piloting my plane to the sea.

Parted from parents because of the bloodshed,
So many years in high wind and heavy rain overhead
And finally came flooded with distress one day
I did not know it was the last goodbye for ever to say!

Oh, dear Dad, how could I know, on your part
You wished each drop of blood to return to your heart.
So many years you had desperately inquired after me
Anxiously fearing a "killed in action" notice to see.

Oh, dear Dad! I shall never forget that bad day
I learned the sad news that you had passed away:
I became numb with grief, tears unable to stream;
I wanted to cry but burst into mad laugh and scream.

For eighteen years afterwards, I have not once returned
And have neither fulfilled citizen obligations so yearned.
In this foreign land how I feel an unsuitable location:
Days after days only to think of means of sustentation.

Oh, dear Dad! innermost a tempest arises; it boils;
Your precious admonition has since spinned into coils
To tie tightly around my heart, imprint in my mind,
So that times I compress my lips blood to ooze to bind.

"The country is in ruins! To strive to be a worthy man
You must try to become useful through your life's span!
Hold your head up, my son! to be a Viet youth, an heir
To our ancestors' heroic examples that are still there!"

Oh, dear Dad! I have always pondered on my concern
About living in exile but nurturing the hope of return.
However days passed and months elapsed, shamefast,
My hair has turned grey but the ocean is still vast.

Like a tree for a quarter of a century uprooted already
Now replanted in a foreign region, how hard to steady!
Having a homeland but not having a space
For me to get back to find a sheltering place!

I boarded the plane to head towards the waves
To go to Atlanta but felt as to Vung Tau that craves...
I was staggered and tried to restrain my pain
For fear of bursting into tears mixed with blood stain.

THANH-THANH

CẢM ƠN ANH, NHỮNG NGƯỜI THƯƠNG BINH

Gần một phần tư thế kỷ
Anh tẩm thân tàn tật
Anh chiến đấu cho ai?
Quần áo rách bươm
Khi xã hội quay lưng ngoảnh mặt

Con tim cô đơn,
Khối óc tinh nhuệ ngày xưa
Đã bao lần mỏi mệt
Vàng thối dương lên
Xoáy sâu vào phế phủ – hình hài

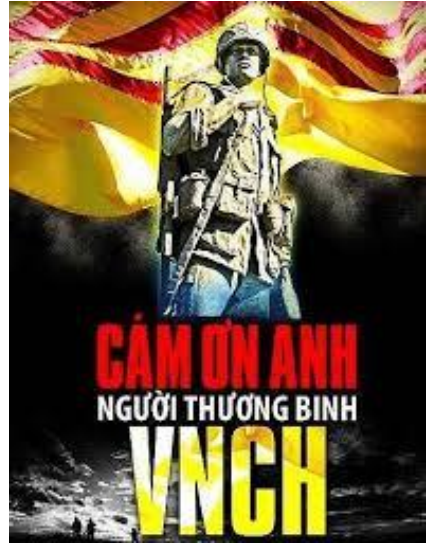
Chân đất đầu trần
Anh nắm xương cách trí
Một con người khắp khiêng
Bước đi bên vỉa hè
Đôi nặng gổ hao gầy là bạn đường thiên lý

Anh ngửa tay xin ăn
Bên đôi mắt rề khinh
Như chưa bao giờ liên hệ
Đến vận mệnh quê hương
Chinh chiến để mong được thanh bình

Anh là ai, là quái nhân dị dạng?
Anh chính là một con người
Như bao chàng trai đất Việt
Anh chiến đấu để rồi thua thiệt
Tại sao anh không được tuyên dương

Tôi gọi về anh
Với tất cả lòng triu mến
Anh không cần mặc cảm
Và hãy can đảm đứng lên
Trả lại cho ai
Những tia nhìn miệt thị

Thủy Lâm Synh

COQUELICOT, MÀU HOA ĐỎ

Trên con đường làng gập ghềnh sỏi đá.
Xa xa, thấp thoáng vài cánh đồng hoa,
Khi mùa về trải dài như thảm đỏ.
Anh gọi đùa: «Là hoa tình yêu đó!»
Tay đan trong tay cùng đi bên nhau,
Dịu dàng anh khẽ nói hẹn mùa sau
Thưa cùng Mẹ Cha kết duyên đôi lứa
Duyên đẹp tình bền không ngăn cách nữa...
Dấu kín trong tim niềm thương nỗi nhớ,
Em vẫn đợi mỗi khi mùa hoa nở.
Sáng sớm, chiều hôm hay trưa nắng gắt,
Màu hoa đỏ tràn dâng lên ánh mắt,
Em chợt thắm buồn vời vợi trong lòng.
Mùa hoa đến rồi anh có về không?
Còn có nhớ những lời xưa phân tỏ?
Mây thỉnh thoảng trời xanh mang nắng gió
Bên cánh đồng luôn tươi thắm sắc màu.
Nếu có lần hoa dừng trên vai áo,
Xin đừng tàn rơi đánh mất tình xưa.
Cánh mỏng lung lay buồn theo gió đưa,
Là hoa tình yêu hay hoa mong chờ?
Để em mãi tương tư màu hoa đỏ.

Nguyễn Mây Thu

(11-06-2026)

VẾT THƯƠNG

Một mũi tên bay
Không quay đầu lại
Hằn sâu vết thương
Khi không đau đớn lạ thường.
Đôi bàn tay mềm
Nâng niu trái tim
Áp ủ vào lòng
Bỗng buồn mênh mông vô tận.
Cấn nát trên môi
Vỡ từng sợi máu
Một ngày xa xôi
Yêu người yêu dấu không nguôi.
Ngày tháng đông đưa
Mù mờ thất lạc
Bạn cũ tình xưa
Nhớ nhung cho vừa mắt mát.

Nguyễn Mây Thu

(20-10-2025)

MÙA PHẬT ĐẢN

Bừng nắng hạ tươi vui mùa Phật Đản
Đức Thế Tôn mầu nhiệm ánh đạo vàng
Thọ ơn Ngài chỉ phương thuốc trần gian
Hàng Phật Tử hân hoan mừng lễ hội

Giây tĩnh lặng cho tâm hồn tắm gội
Phút từ bi nhập quán thở an lành
Phật Thích Ca khổ hạnh luyện mà thành
Hằng thị hiện đường tu bừng soi sáng

Lòng thấm mỗi thời gian còn ngắn hạn
Hành nương theo Tứ Diệu Đế tuyệt đường
Về tươi đời Bát Chánh Đạo tác tương
Tự thấp đuốc theo muôn điều chỉ dạy

Chấp tay niệm Phật đề đầu cúi lạy
Ánh từ quang soi xóa nỗi u trầm
Sắc hoa mầu nở rộ giữa vườn tâm
Hương chánh pháp nhẹ nhàng bay dịu vợi

Lễ Vesak uy nghiêm chuyển pháp giới
Diễn xe hoa, xá lợi Phật nghinh chào
Mặt trời hồng rực rỡ chiếu trên cao
Chim ca hót muôn loài như tiếp sức

Con nguyện sống thân nhiên đời tỉnh thức
Tuệ đuốc đưa về ẩn trú chân nguyên
Diệt trừ luân những dấu vết ảo huyền
Niềm hạnh phúc từng phút giây hiện tại

Đời sẽ đẹp mở tâm hiền bác ái
Pháp môn cần luyện tập “hiếu và thương”
Có rồi Không chỉ chớp mắt vô thường
Ai mê mãi giữa sương mù bóng tối .

Lễ tắm Phật hay soi mình sửa đổi
Tạ Tứ Ân, tạ Phật được làm người
Dạ bình yên thể hiện nụ cười tươi
Vang âm nhạc ca hòa bình thế giới

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 6/7/2026

LỄ CHA

Kỷ niệm khơi nguồn nhớ đến ba
Giờ theo định luật tiếc thương đã
Dung nhan đạo mạo thời trai tráng
Cốt cách uy nghiêm lúc tuổi già
Dạy trẻ chu toàn nhân ái dạ
Ôm con vịn về ấm êm nhà
Công ơn dưỡng dục như trời biển
Thắp nén hương buồn dịp” Lễ Cha”

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 6/6/2026

Hè Về

Vấy tay tạm biệt sân trường
Thầy cô bè bạn thân thương vô cùng
Đầu năm vẫn còn ngại ngùng
Bây giờ bịn rịn lòng khùng chưa đi
Đã qua rồi những mùa thi
Lớp xưa bảng cũ thắm thì buồn tênh
Mùa hoa phượng nở kẻ bên
Thấy lòng thơ thẩn dâng lên dạt dào
Nắng chiều chênh chếch hanh hao
Mân mê tà áo xuyên xao tâm hồn
Ve sầu rí rả tiếng ồn
Luyến lưu dù đã hoàng hôn tắt dần
Tháng Sáu mùa Hạ rất gần
Hai hàng phượng vĩ trước sân nhuộm hồng...

060223 - Hoa Phượng chụp ở Key West, Florida, USA.

Y Thy Võ Phú

KÍNH TIỄN BIỆT THI SĨ HOA VĂN (1932-2026)

*Người đi như áng mây bay
Còn thơ ở lại còn đầy nghĩa ân**

Hoa Văn nhẹ bước mây ngàn
Rong chơi theo gió trần gian cuối mùa
Bảy mươi năm một đời thơ
Gieo tình trên những bến bờ nhân sinh.

Qua bao dâu bể điều linh
Vẫn mang một tấm lòng tình bao dung
Thơ không oán hận tận cùng
Chỉ còn nhân nghĩa thủy chung với đời.

Ngày nay thi sĩ xa rồi
Tà dương khép lại một trời thi ca
Mây bay thảng rộng đường xa
Hồn thơ còn thấm như hoa trong lòng.

Xin dâng một nén hương lòng
Tiễn người về cõi **mây hồng** thanh thoi
Duyên thơ còn mãi không vơi
Hoa Văn còn sống giữa lời thơ yêu.

Y Thy Richmond 061926

** hai câu thơ trong Thư ngỏ kêu gọi viết bài cho thi tập cuối Ngày Tháng Mây Bay
của thi sĩ Hoa Văn để thay lời tiễn biệt...*

- Bảy mươi năm = Bảy Mươi Năm Thi Ca (tên thi tập thứ 20 của thi sĩ)

- Mây hồng = Như Áng Mây Hồng (tên thi tập thứ 8 của thi sĩ)

- Duyên thơ = tựa của các bài thơ trích trong thi tập này

QUA VƯỜN HOA BLACK EYE SUSAN

(Ngũ độ thanh)

*Rạng rỡ vàng tươi cả góc đường
Đen tuyền... * mắt đẹp của người thương
Trời yêu... gửi nắng giăng đầy ngõ
Bạn quý... trồng hoa trải ngập tường
Lặng lẽ chờ thu như cánh Thảo
Âm thầm đón bão tựa nàng Dương
Dừng chân mỗi buổi chiều qua đó
Mỹ cảm trào dâng... rất lạ thường!*

Thy Lệ Trang

* Black eye Susan là một loại hoa giống như hoa Cúc màu vàng nhưng ở giữa là vòng tròn màu đen như con mắt.

HOÀI MONG

(Bát vĩ đồng âm)

*Cho dù đã khuất khoảng trời thơ
Chẳng hẹn mà sao vẫn đợi chờ
Nắng hạ khát khao màu phượng nhớ
Dòng đời gợn gợn bóng trăng mờ
Bao năm mực tím nhòa trang vở
Một thuở tình sầu nhạt khúc tơ
Gặp lại dấu nhìn nhau bờ ngõ
Hoài mong... nào biết đến bao giờ???*

Thy Lệ Trang

bạn hỏi tôi

Đã rất nhiều lần bạn hỏi tôi
Lưu vong đất khách cũng lâu rồi
Bao giờ trở lại phương trời đó
Mưa nắng hai mùa, vẫn đợi tôi.
Tôi nói bạn rằng bạn biết không
Quê hương yêu dấu giữ trong lòng
Nửa đời phiêu bạt nơi đất khách
Hồn vẫn quay về với núi sông.

Tôi muốn trở về thăm bạn ơi
Để nghe gió nội thổi bên đồi
Nghe chim gọi nắng trên cành vắng
Có khói lam chiều lững lờ trôi.
Tôi biết tôi về tóc bạc phơ
Bước chân chậm chậm giữa mong chờ
Quê hương còn nhận người xa xứ?
Hay chỉ còn là một giấc mơ.

Tạ Quang Tuấn
5 tháng 3 năm 2026

Tình Bạn

Tạ Quang Tuấn
22 tháng 6 năm 2026

Bạn học năm xưa được mấy người?
Nhiều năm cách biệt thời gian trôi
Mỗi người, mỗi ngã chân trời khác
Bao kỷ niệm xưa mãi chẳng rời.

Trang vở học trò mực đã phai
Sân trường ngày đó nhớ nhung hoài
Thầy cô, phấn bảng đâu còn nữa
Lưu bút ngày nào nét chẳng phai.

Mở lại thư tình tuổi học sinh
Nghiêng nghiêng nét chữ biết bao tình
Mực xanh, giấy trắng còn lưu mãi
Gọi lại trong tim một bóng hình.

Ký ức lại về với hôm nay
Dấu cho năm tháng phủ sương dày
Tóc kia đã bạc màu sương gió
Tình tuổi học trò, chẳng đổi thay.

Bạn Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ cho Tập thơ Văn học Cỏ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

Mời quý vị thưởng thức: “**MẤY DẶM SƠN KHÊ**”

Nhạc: **Nguyễn Văn Đông**

Tiếng hát: **Tâm Hảo** (Maryland, USA)

<https://www.youtube.com/watch?v=ttbirsUUipQ>

... Bao ước mơ giữa khung trời phiêu lãng
Chờ mùa Xuân tươi sang nhưng mùa thắm chưa sang
Anh đến đây rồi anh như bóng mây,
Chốn phương trời ấm lạnh hòa chung mái nhà tranh...